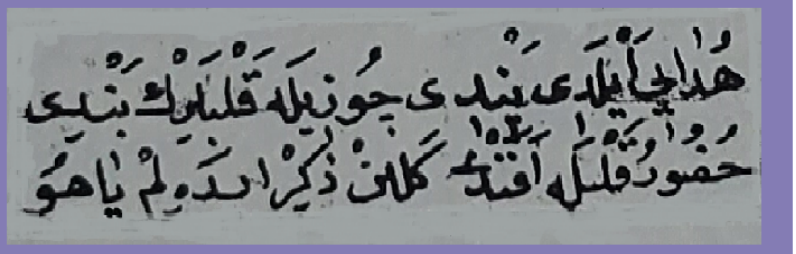
HACI ÖMER HÜDÂYÎ BABA KÖĞENKÎ (K.S.)

Dîvân

Vasiyyetnâme

HACI ÖMER HÜDÂYÎ BABA KÖĞENKÎ (K.S.)

Dîvân

Vasiyyetnâme

Ömer Necâtî
Ankara 2021

1. HÜDÂYÎ BABA (K. S)

Tasavvuf, ahlâk ilminin eğitimi ve uygulamasını konu edinir. Ahlâk ilmi, üç temel İslâmî ilimden birisidir. Diğer iki ilim ise, akaid, fıkıh ilimleridir. İslâm tarihinde her üç ilimde de yüzlerce büyük âlimin yetiştiğini müşâhede ediyoruz. Akâid ilmi asıldır. İmanla ilgili konuları detayları ile îzah eder. Doğru îtikâdı yanlışından ayırır. Fıkıh ilmi, muâmelât ilmidir. Dünyevî ve uhrevî her türlü muâmelâtın İslâmî hükmünü inceler. Ahlâk ilmi ise insanın, Allahu Teâlâ ve Allahu Teâla'nın mahlûkatı ile irtibâtında kalb âleminin takınması gereken en olgun tavırların yani güzel ahlâkın kazanılmasının metod ve uygulamasını konu edinir. Güzel ahlâk denilince, ahlâk-ı Muhammediyye akla gelir. Tasavvuf, ahlâk ilminin eğitimi ve uygulamasına konulan terminolojik bir isimdir.[1] Biz buna zühd ve takvâ yolu da diyebiliriz. Terminolojik ismi ne olursa olsun, ahlâk ilminin eğitiminin ve tatbîkatının gâyesi, Rasulullah'ın (a.s.) ahlâkı ile ahlâklanmak yâni Kur'an-ı Kerîm'i içtenlikle yaşayacak bir kemâl derecesine ulaşmak, Allahu Teâla dışındaki tüm alâkalardan kalb âlemini pâk eyleyip, her an Allahu Teâlâ'nın huzurunda bulunmak gibi bir hâlet-i ruhiyyeye irtikâ etmektir. Bu sahada yetişmiş büyük velîler ve yazılmış pek çok eser mevcuddur. Asr-ı Saâdet, zühd ve takvâ hayatının en güzel şekilde yaşandığı bir zaman dilimidir.[2]

Elazığ'da yetişen büyük mütefekkir ve mutasavvıf Hacı Ömer Hüdâyî Baba, Dede Osman Avnî Baba'nın (k.s.) hulefâ-i ızâmından ve ekâbir-i ricâl-i Kâdiriyyenin önde gelenlerindendir. 1821 yılında Elazığ'ın Mürü köyünde doğdu. Babası Kaymazzâdelerden İbrâhîm Efendi'dir.

---

[1] *Tasavvuf*, ahlâk ilmidir. Şu açıktır ki, *akâid* ve *fıkıh* zahiri hükümlere istinad ettiği halde ahlâk, kalble ilgili bir ilimdir. Bu ilmin mütehassıslarının uğraş sahası insanın kalbi ve mânevi dünyasıdır; Bir kimse zühd ve takvâ yoluna girdiği zaman ona zühd yoluna giren anlamında *mütezehhid* denir yani. O yolda ilerlerse ona *zâhid* denir. *Tasavvuf*, yüce Hakk'a karşı doğru olmak, halk ile de güzel huylu geçinmektir. Bir kimse kendini zorlar ve evliyâ yoluna girmeye çalışır, bu yolu tutar ise bunun adına *mutasavvıf* denir. O kendsini mânâ yoluna tam verirse ona *Sûfî* denir. *Sûfî*, nefsin âfetlerinden yana temizdir. Onun kötülüklerinden arınmıştır. Kendisini hakîkatlerin kapısına bağlamıştır. (Kitâbu Umdeti's-Sâlihîn fî Tercemet-i Ğunyeti-t-Tâlibîn, çev. Süleymân Hasbî, Matbaa-yı Osmâniyye, İstanbul: 1303., II, 223-224; Ömer Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, Ankara: 2000, 30)

[2] Asr-ı Saâdetteki zühd ve takvâ hayatı konusu incelendiğinde şu sonuçlara ulaşmamız mümkündür:
Asr-ı Saâdet'te İslâmî ilimler tasnîf edilmemişti. Ancak hayatın içinde yaşanıyorlardı. Rasûlullah (a.s.), ashâb-ı kirâma (r.a.), tek tek zikir târif ettiği gibi onlara toplu halde kelime-i tevhîd zikri de yaptırmıştır. Sır ilmi, zühd, takvâ ve diğer güzel ahlâklar olarak bütün sahâbe-i kirâm'ın (r.a.) hayatında yer alıyordu. Sır ilmine ulaştıran sohbet, zikir, ibadet, hizmet, muhabbet gibi pek çok unsur, sahâbe-i kirâm'ın (r.a.) tarafından kâmil mânada îfâ ediliyordu. Sır ilminin meyveleri olan zühd, takvâ, kerâmet ve daha pek çok haller sahâbe-i kirâm'ın (r.a.) ahlâk-ı hamîdesi arasında yer alıyordu. Mescîd-i Nebevî'ye bitişik olan *Suffe*, ismi konulmamış olmasına rağmen sır ilminin mektebi, dörtyüz kişilik suffe ashabı, zühd ve takvâ yolunun öğrencileri, kâinatın efendisi ise bu mektebin mürşîd ve muallimidi idi. Rasûlullah (a.s.), ashâb-ı kirâm'ın (r.a.) rüyâlarını dinler, tabir eder, netîceye göre onları irşâd ederdi. Rüyâ yoluyla irşâd, seyr u sülûkte mutasavvıfların kullandıkları, Efendimiz'in (a.s.) uyguladığı bir metod idi. Rasûlullah (a.s.), ashâbından her birine kendi hâlinin icabına göre bir zikir ve tesbîh tarif etmişti. Rasûlullah (a.s.), zikir meclîslerinde bulunmayı temennî etmiş, zikrullahı en büyük ibâdet olarak ashâbına tavsiye buyurmuştu. Rasûlullah (a.s.), zikrin efdali *lâ ilâhe illellah* tır diyerek, ashâbına toplu halde bir sâat kadar Kelime-i Tevhîd'i zikrettirmiş, *Tevhîd Kelimesi'ni çok zikretmekle imanınızı yenileyin* buyurmuştu. Rasûlullah (a.s.), zikir halkalarını, cennet bahçeleri olarak nitelendirmişti. Rasûlullah (a.s.), her gün yüz kere istiğfâr ettğini ifâde buyurarak, ashâbına da istiğfârı çoğaltmalarını tavsiye etmişti. (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 32.)

Erzincan'da bulunan Terzi Baba namıyla meşhur, Hâlid-i Bağdâtî'nin (k.s.) hulefâsından Muhammed Vehbî (k.s.) ile başlayan tasavvuf yolculuğu, Muhammed Vehbî'nin (k.s.) Arapgir'de bulunan halîfesi Ömer Rûhânî (k.s.) ile devam etti.

Hacı Ömer Hüdâyî (k.s.), Arapgir'li Ömer Rûhâni'nin (k.s.) ilm-i bâtın halkasına dâhil oldu. Seyr u sülûkunu Ömer Rûhânînin rehberliğinde tamamlayan Hacı Ömer Hüdâyî (k.s.) önce Elazığ'ın Perçenç Köyüne, oradan da Kövenk köyüne gelip yerleşti.[3] Merv Şehri'nde Hızır'a (a.s.) Mülâki oldu.[4] Kövenk'te bir tekke inşâ etti. Kövenk'te irşâd vazifesine devam ederken Abdurrahmân Hâlis Kerkûkî'nin (k.s.) hulefâ-yı ızâmından Urfa'lı Dede Osmân Avnî Baba'ya (k.s.) mülâkî olarak Anadolu'da Hâlisiyye'nin neşri ile görevlendirildi.[5] Hacı Ömer Hüdâyî (k.s.), Kövenk'te nasın irşadı ile meşgul olmuş, güzel huyu, takvası, kerametleri ile şöhret bulmuş çok sayıda kâmil insan yetiştirmiştir.[6] Hacı Ömer Hüdâyî (k.s.) güleryüzlü,

---

[3] Kövenk'te bir tekke inşâ eden Hüdâyî Baba'nın Dergâhına hergün yaklaşık ikiyüz-üçyüz civarında ziyaretci ve sâlikan gelip sohbetlerinden istifade ederlerdi. Herkesin haline göre kelâm eder, katı kalbleri yumuşatır, Hakk'a (c.c.) çekerdi. Hacı Ömer Hüdâyi (k.s.), Arapkirli Ömer Ruhâni'den (k.s.) hilâfet aldıktan sonra da ziyaret ve hizmetlerine devam etmişlerdir. Bu durum Ömer Ruhâni'nin (k.s.) irtihallerine kadar devam etmiştir. (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 40.)

[4] Hacı Ömer Hüdâyî Baba (k.s.), çok zikir yapmaya ve huzur-ı karara o kadar sa'y ve ikdam eylemiş ki tasarrufat-ı hasse-i rabbaniyyeye mazhar olmuş, Kâdir va Kayyûm Allahu Teâlâ'nın vehb etmesi yolu ile feyzyab olarak ledün ilmlerinin kapılarını açmış olmakla, Nebî Hızır Aleyhisselâm ile mânen görüşmüş, Merv'de Eba Müslim Teberdar'da, Hızır aleyhisselam ile zâhiri mülâkata vaad ile emr u işaret alarak hemen Merv'e doğru yola çıkıp Merv'e ulaştıkları zaman, Hızır Aleyhisselam ile zâhiren görüşme şerefi ile müşerref olup, esnâ-yı ifâzada Hızır Aleyhisselam, Cenâb-ı Şeyhin (Hacı Ömer Hüdâyî Baba'nın (k.s.) fem-i saadetlerine (mübârek ağızlarına) bir nefha üflemiş olmakla ledünni ilim kapılarının mânen açılması günbegün hasıl olmuştur. (Ömer Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, Ankara: 2000, 41.)

[5] Hacı Ömer Hüdâyî (k.s.), yetiştirdiği birkaç arkadaşı ile birlikte Hacca gidip, dönüşlerinde, Urfa'da kibâr-ı meşâyıhdan Dede Osman Avni'nin (k.s.) yanında birkaç gün ikamet etmiş, Dede Efendi (k.s.), aldığı manevi emir üzerine, Hacı Ömer Hüdâyî'ye (k.s.) hilafet verip, Kâdiriyye hırkasını ona giydirmiş, on iki imam hazerâtına nisbetle adlandırılan on iki tasavvuf ekolünde de irşâd makamına eriştirmiştir. Bu ekoller, *Kâdiriyye, Rufâiyye, Dissûkiyye, Bedeviyye, Şâzeliyye, Halvetiyye, Mevleviyye, Nakşibendiyye, Sühreverdiyye, Kübreverdiyye, Çeşdiyye, Sa'diyye'*dir. (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 42.)

[6] Hacı Ömer Hüdâyî'nin (k.s.) çok sayıda hulefâsından isimleri tesbit edilebilen bazıları şu zatlardır:
Kürklü Muhammed Baba (k.s.)
Ahmet Cemâlî (Visâlî) (k.s.)
Göllü Mustafa Baba (k.s.)
İzolulu Muhammed Emin Baba (k.s.)
Hamza Baba (k.s.)
Sükrü Baba (k.s.)
Muharrem Hilmi Efendi (k.s.)
Tepecikli Mehmet Baba (k.s.)
Perçençli Mehmet Baba (k.s.)
Harputlu Abdullah Fahrî Baba (k.s.)
Hüseyin Visali (k.s.);

Onun (k.s.) önde gelen hulefâsından Hacı Muhammed Baba (k.s.), Hazar Gölü kenarında bulunan "Kürk" isimli beldede şuhûd âlemine şeref vermiş, bu sebepten "Kürkî" şöhreti ile tanınmıştır. Babası, Gafuroğullarından Ahmed Ağa'dır. Asrının en büyük kutbu Kövenkli Hacı Ömer Hüdayî Baba'nın (k.s.) cemâl âlemine göçmesinden sonra manevi bir işaretle Hicaz'a gitmiş, Medine-yi Münevverede, Hz. Resulullah'a (a.s.) kurbiyetle, kulluk deryasına müstağrak olmuşlardı. Vazifesi bitince tekrar Kövenk'e dönüp azîz mürşidlerinin yüce dergâhında hakikat yolunun feyzlerini neşr buyurmuş, temiz ruhları naim cennetlerine kanat açıncaya kadar

mütevâzi, çok cömert bir zattı. Bütün nasa maddi ve manevi ihsanlarda bulunurdu. Mübarek nazarlarına mazhar olanların onun cezbesine kapılmamaları mümkün değildi. Devlet Ricali, halli zor müşküllerini gelip ona danışırdı. Onun (k.s.) bize kadar ulaşan emanetleri arasında tesbihi, tacı, külahı bulunmaktadır. O'nun (ks) yolunu ve manasını temsil eden mübarek taçları dört dilimli olup, her bir diliminde Allah'a (c.c.) vuslatın merhaleleri olan "şeriat, tarikat, hakikat, Marifet" yazılıdır. Hacı Ömer Hüdâyi'nin (k.s.), Kövenk'teki dergâhında uşşâk-ı Muhammediyyenin irşâdı ile geçen aziz ömrü, 1905 yılında hitâma ermiş, haşre dek mânevî tasarrufunu devam ettirecek olan rûh-ı pürfutûhları âlem-i ulyâya pervâz eylemiştir. Elazığ Kövenk'te defîn-i hâk-i gufrân olan Hacı Ömer Hüdâyî Baba'nin (k.s.) kabr-i şerifleri ziyâretgâh-ı enâmdır.[7]

---

burada, nâsın irşadı ile meşgul olmuşlardı. Muhammed Baba (k.s.), 1929 yılında Mevlâ'nın yakınlık meclisine rıhlet eylemiş, İlahi lutuflara mahzar olmuş yüce ruhları ravzâ-yı cinâna uçmuştur. Kövenk'te mürşîdinin yanı başında bulunan nurlu kabirleri, aşk ve muhabbet erbâbının ziyaretgâhıdır. Âriflerin kâmillerinden ve Kâdiriyye'nin önde gelen mürşidlerinden olan Hacı Muhammed Baba (k.s.), Hz.Abdülkadir Geylani'nin (k.s.) irfân bahçesinde yetişmiş bir gül-i rânâ idi. O da (k.s.), mürşîdi Hacı Ömer Hüdâyî Baba (k.s.) gibi on iki tasavvuf yolundan irşâd makamını ahz etmişti. Onu (k.s.) koklayan Allah (c.c.) âşıkları, nurlu meclislerine can atıp, o Hazretin (k.s.) hakikat kokusundan zevkyab ve sermest olmuşlardır. Kabirlerinin yanındaki kitâbede şu sözler yer almakta idi; "Saâdetle gelen gelsin bu dergâh-ı refi' şana Maârif şem'ini yaksın, bu lâzımdır her insana"; Hacı Ömer Hüdâyî (k.s.) türbesinin bahçesinde bulunan mübârek oğlu Ahmet Visâlî'nin (k.s.) kabir taşında ise "Hulefa-yı Kâdiriyye'den Şeyh Ahmet Efendinin Ruhuna Fatiha, 5 şubat 1309" yazılıdır.

"Meviza-yı Hilmiyye, Menazilüssalikin, Makamat-ı ezkâr-ı ilâhiye lissaliki't-Tarîkati'l-Kâdiriyye, Hediyyetü'z-Zâkirîn, Divân-ı Sırrı, Hacı Ömer Hüdâyî Kuddise Sırrahul Âli Hazretleri'nin Tercüme-i Hali ile Menâkıb-ı Âlileri" gibi eserlerin sahibi olan Muharrem Hilmî de (k.s.) Hacı Ömer Hüdâyî Baba'nın (k.s.) âlim hulefâsındandır. (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 21.)

Muharrem Hilmi (k.s.), Hacı Ömer Hüdâyî Baba'nın (k.s.) eâzım-ı Hulefâsından Hamza Baba'yı (k.s.) ve Hüseyin Visâlî'yi (k.s.) şu şekilde tavsîf eder:

Hazret-i Şeyh'in (Hacı Ömer Hüdâyî Baba'nın (k.s.), ikâmet ettiği Kövenk Köyü'nden bir başka köye veya bir şehre gidecekleri zaman şöyle hareket ettikleri görülürdü. Evvela o Devletlü Mürşîd-i Âzam ve Pîr-i Mufahham Efendimiz Hazretleri, müzeyyen ve âlâ bir ata binerlerdi. Önünde muntazam iki sancakkeş olup biri sağ diğeri sol tarafında bulunurdu. Bunların da önünde yirmiden fazla mazharcı ve iki çarpane ve bunların da önünde yirmiden fazla teberdar bulunurdu. Ve onların da önünde, Hacı Ömer Baba'nın (k.s.)) Şeyhi Ömer Ruhani Arapkiri (k.s.) tarafından verilen ve bâtın teberi namını alan ve namlusu bir buçuk metre uzunluğundaki teberi taşıyan teberdâr vardı. Cümle taç ve giysiler aynı şekilde olarak muntazam bir yürüyüşle giderlerdi. Ve Hacı Ömer Hüdâyî Baba'nın (k.s.) arkasında, Hulefâsından kemal sahibi, sözü doğru Hüseyin Visâlî Hazretleri sağında ve Hamza Baba da solunda ve bunların arkasında, ikibini aşkın müridanı olup cümlesinin başlarında tek tip yeşil sarılı sivri külâhlar ve aynı surette yeşil hırkaları giymiş oldukları halde muntazam yürüyüşle giderler idi. Ve dört bir yandan koşup gelen iki üç bin ziyaretçi de bunlara katılarak hemhal ve hemavaz olurlar idi. Özetle mazharlar çarpane muntazam surette çalınarak, bu büyük kalabalık, toplu halde Hemâvaz bir sadâ ile, *Hay Hay, Hay Allah* esmâ-i şerife-i İlâhiyyeyi zikr ve tilâvet ederek gidecekleri yere varırlar idi.
(Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 43-45.)

[7] "Budur kabr-i müniri ol Cenâb-ı Hazret-i Şeyhin
Hakîkat ilmine vâkıf şehîr-i pîr Ömer Baba
Ziyaret kıl hulûs ile dilersen feyzyâb olmak
Olur, maksûduna nâil iden bir fatiha ihdâ
İdüp rahmetle yâd anı iderse her kim istimdâd
Ulaşır himmeti şeyhin muin olur ana Mevlâ
Dirîğa halka-i zikrinden ayrılmış müridânı
Firâkıyla yanan diller ziyâretle olur itfâ
Dedim tarih vefâtına dü ceşmime dolan kanla

Hâlisiyye kolunun usûl ve âdâbını çok açık bir şekilde ifâde buyuran Hüdâyî Baba (k.s.), Hakk yolcularına, hiçbir yoruma ihtiyaç bırakmayacak şekilde bu büyük kapının anahtarını vermiş tasavvufun asıl gâyesinin nefs-i emmârenin ahlâk-ı zemîmesinin ahlâk-ı hamîdeye tebdîli yâni Rasûlullah'ın (a.s.) ahlâkı ile ahlaklanmak olduğunu, bunun için de varlık, benlik ve enâniyyetin Hakkın muhabbetinde eritilmesini, kalb âleminde yaşanacak olan bu süreçte mânevi bir rehber mesâbesinde olan mürşid-i kâmilin rûhâniyyetinden de istimdât edilerek ledünnî ilmin düğümlerinin çözülmesini tavsiye etmektedir. Hacı Ömer Hüdâyî Baba Kövenki'nin (k.s.), mübarek lisanlarından nazmen dökülen bu nasihatler, tasavvufun temel ilkelerini belirtmiş, özellikle Kâdiriyye yolunun usûlünü veciz bir şekilde ve herkesin anlayacağı bir üslûpla yazılmıştır. El yazması sağlam bir kaynağın mevcudiyyeti, o büyük Veli'nin daha iyi tanınması ve füyûzatından müstefid olunmasına vesile olmuştur. Hacı Ömer Hüdâyî Baba (k.s.), ulemâ-yı kirâmın âdeti üzre, besmele, hamdele ve salvele ile nasîhatlerine başlamış, Rasülüllah Aleyhisselâm'ı ve onun (a.s.) vârisleri olan âlimleri ve Kâdiriyye yolunu övdükten sonra, Kâdiriyye yolunun usulünü beyan buyurmuştur. Nasîhatlerde, gecenin son üçte birinde kalkıp, sünnet üzere abdest alarak on iki rek'at teheccüd namazının kılınması önemli bir yer tutmaktadır ki teheccüd namazı Rasulüllah (as) Efendimizin en kuvvetli sünnet-i şerîflerindendir. Ve daha sonra, bir Fâtiha-i Şerîf, üç İhlâs-ı Şerîf ve de üç salevât-ı şerîf okuyup, Kâdiriyye yolunun Pîri Abdülkâdir Geylâni'nin (k.s.) ve Ömer Hüdâyî Baba'nın (k.s.) rûh-i şeriflerine hediye edilmesinin ardından, ilâhî füyûzâtı elde etmekte vâsıta olan râbıta konusunu işlemiş, kendi Zât-ı Şerîflerine râbıta edilmesini tavsiye buyurmuştur. Ve râbıtanın yapılış şeklini, "Ömer Hüdâyî'nin hayâlini kalbinde nakşet, kalbine nakşettiğin, kalbinde hayal ettiğin o Sîmâ'nın, iki kaşı arasına nazar et, kalb gözünle bak! Onunla diz dize oturduğunu düşün ve kaşları arasını sıdk ile gözle! Rûhaniyyetlerinden yardım iste ki, onların himmetlerinden feyzini alasın, böylece yarım saat ya da bir saat kadar dur. Şeyhin manevi huzurunda otur, kusur etme! Yâni, Şeyhinin cemâlini kalbinde hazır bularak, kalb gözünle, ona bak. Cân u gönülden ona nazar et! Hiç usanma! Bu bağlılıktan, bu râbıtadan, bu manevi birliktelikten usanıp da geri kalma! Eğer şeyhin kemali ve olgunluğu sana aks ederse, onun yüzünde, cemâl nûrunu görürsün. Çalış ki, sen, bu mânevî yolculukta fâni olasın, benliğini yok edesin. Bütün eşyâda gerçek fâil olanın, bütün işleri yaratan ve onları "ol" emriyle meydana getirenin, Hak Teâlâ olduğunu, görüp anlayasın. Bu yolda birinci mertebe, bu anlattığımız râbıtadır. Bu sırra ulaşmak ne büyük nimettir" inci misali sözleri ile çok açık ve beliğ bir şekilde ifade buyurmuşlardır. Ve râbıtanın asıl amacının Rasûlullah'ta (a.s.) ve daha sonra da, Allahu Teâlâ'nın varlığında benliği yok etmek (fenâfillah) olduğunu, kulun Allahu Teâlâ'ya vasıl olabilmesi için nefsini, benliğini, enâniyyetini yok ederek Rasûlullah'ın (a.s.) ahlâkı ile ahlaklanması gerektiğini, râbıta sayesinde, mürşîdin mânevi olgunluğunun, muhabbet ve gönül yolu ile, Hak yolunun yolcusunun gönlüne aks edip düştüğünü anlatmışlardır. Sonra, benliği eritmede, Kelime-i Tevhîd (Lâilâhe illellah) Zikri'nin ve İsm-i Celâl Zikri'nin çok yapılması gerektiğine işâretle, insanın bulunduğu bütün hallerde dilinden zikrullahı düşürmemesi gerektiğini vurgulayarak, "Ey gözümün nuru! Eğer ihlâs ile bu şekilde zikre devam edersen feyz kapısı açılır. Sana, yokluk gelirse, nefsinden yok olursan, eğer sen yok olup da Hakk'ı var bilirsen, sen kendini fâni, Hakk'ı da mevcûd bilirsen, yani bütün vücûdun zikr ederse, enâniyyetin sönüp tam olarak giderse istediğine ulaşırsın. Ey Yâr!

Mukîm-i cennet-i ulyâ ola yâ Rab, Ömer Baba" Sene 1322"; Kabir taşında yer alan ifadelerin sadeleştirilmiş hali şu şekildedir: "Hakîkat ilmine vâkıf olan meşhûr pîr, Hazret-i Şeyh Ömer Baba'nın aydınlık kabri budur. Eğer feyzyâb olmak dilersen hiçbir şüphe taşımadan samîmi bir kalble ziyâret et. Ona bir Fâtiha hediye eden maksadına ulaşır. Onu rahmetle anıp da her kim ki ondan yardım isterse, şeyhin himmeti ulaşır ve Mevlâ, o kişiye yardım eder. Ne yazık ki, öğrencileri onun zikir halkasından ayrı düştü. Onun ayrılığı ile yanan gönüllerdeki ateş, onu ziyâret etmekle söner. İki gözüme dolan kanla, onun vefâtına tarih düşürerek dedim ki, 'Ya Rabbî! Ömer Baba'nın mekânı cennet-i ulyâ olsun' Sene 1322." (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 21.)

Ondan sonra her an tevhîde devam et! Tâ ki sende, bekâ hâsıl olsun" buyurmuşlar, insanlarla güzel geçinmeyi ve işleri Hakk'a tefvîz etmeyi de tavsiye etmişlerdir. Kendisinin vefâtından sonra da tasarrufunun devam edeceğini ima ederek, "Ben öldükten sonra himmet dilersen, ziyâret etmek için kabrime gel, otur sağ yanıma boş boş durma! Ey cân! Başını kalbinin üstüne eğ, iki gözünü yumup seyrân eyle! Gönül gözü ile sen beni görürsün, o an, dersini, hakikatten alırsın. Allahu Teâlâ'nın feyzi gelir mesrûr olursun, Hak tecellî eder onu (c.c.) bulursun." buyurmuşlar, Hak âşıklarının vuslat arzusu ile tutuşan kalblerine, bir yol haritası sunmuşlardır. Allahu Teâlâ, bizleri onun mübârek himmet ve tasarruflarına layık kılsın.

2. HÜDÂYÎ BABA (K. S) DÎVÂNI'NDA BULUNAN ŞİİRLERİN SADELEŞTİRİLMİŞ HALLERİ

Hüdâyî'nin (k.s) Dîvânında kırk üç şiiri ve menâkıbnâmesinde de bir şiiri bulunmaktadır.[8]

Hacı Ömer Hüdâyî Baba (k.s.), Dîvânına da bu şekilde bir giriş yapmıştır.

"Önce besmele ile başladım. Ey Bâri olan Hudâmız bize inâyet et! Her iş Senin İsmin'le tamam olur. Bizler gerek hâs ve gerek umum insanlar böyle inandık. Ey Hudâmız! Sınırsız hamd sana olsun. Bizi senin ludfundan ayrı bırakma! Rasûlüne de eksiksiz salât olsun. Kıyâmet gününde onu bize şefâatçı kıl! Onun âline, ashâbına, ona tâbi olanlara ve onun ahbâbına da salât olsun. Onlar ile dîn tam bir hayat buldu. Hak Teâlâ, onları bu ümmete imam yaptı. Onlara her kim uyarsa, Hâlikımızın ludfundan ayrı düşmezler. Muhammed (a.s.) bu dînin serveridir. Ebû Bekir de (r.a) onun dînde mağara dostudur. Ömer'in (r.a) bu dîni ilân eden olduğunu bil! Osman da (r.a) Kur'ân-ı Kerîmi cem eden zâttır. Alî (r.a) her bir ilmin kapısı oldu. Geri kalan ashâb-ı kirâm da velî oldular. O Muîn olan Allahu Teâlâ hepsinden râzı olsun. Allahu Teâlâ'nın rahmeti hepsinin üzerine olsun. Ey Samed olan Allahım! Bizi cemâlinle şereflendir. Ey Ehad Olan Allahım! Dilerim ki ludf eyleyesin. Bütün kardeşlerimle beni şâd kıl. İsyânımızı af edip bizi âzâd eyle. Hepimize ludfunla başarı ihsan et. Senin vereceğin başarı her konuda bizim refîkımız olsun." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 50.)

"Her seherde, Hakk feyz saçar, hayranlık, sevgi, sevinç ve rahatlama verir, bütün günâhkârları temizler, *oh*! Günah işleyenler bölük bölük kapına gelirler, senin rahmetin hepsini seçip ayırır, *oh*! Cemâlinin âşıkı olan Hak yolcularına, perdeyi kaldırıp cemâlini gösterir, *oh*! Yüzü sararıp solan bir âşıkı, hemen bülbül gibi sevinçli ve mesrûr kılar, *oh*! Bu ne büyük nimettir ve ne hoş ihsândır ki yâ Rabbî, senin feyzin beni kendimden geçirir. Aşk onu kemâl-i şevk ile mest edip kendine bende yapar, *oh*! Bu değersiz Hüdâyî'ye muhabbetinden ne hoş bir yudum verdin, o yudum onu mest eder, *oh*!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 49.)

"Allahu Teâlâ'yı sıdk ile zikret, kalbinde Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Hakk'ın (c.c.) Huzuru'na böyle git, kalbinde, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Böyle çalışırsan, mutlaka, Hakk (c.c.), sana tecellî eder, feleklerin Rabbi olan Allahu Teâlâ, Besîrdir, her şeyi lâyıkı ile görücüdür, bunu bil ve kalbinde, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Hacca niyyet edip yola çıkıyorsun amma Hindistan yolunu tutuyorsun, bilmiyorum nereye gidiyorsun, kalbinde, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Dünyâyı kalbinden çıkarıp doğru yola gidersen ve eğer Hakk'ı bulayım dersen, kalbinde, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Mâdem ki Hakk'ı (c.c.) istiyorsun, Allahu Teâlâ'dan başkasını kalbinden

[8] Elazığ Kövenk'te Hacı Ömer Hüdâyî Baba Külliyesi; Ömer Necâtî Arşivi; Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 22-24.

sil! Bundan başka ne yapacaksın, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Eğer Hakk'a (c.c.) âşık isen, Hak Yolu'na lâyık bir yolcu isen ve eğer sözünde sadık isen, kalbinde, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Allahu Teâlâ'yı seviyorsan, Hüdâyî'nin, sana doğru söylediğini bil! Allahu Teâlâ'dan başka olan her şeyi kalbinden çıkar ve gel, kalbinde, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 50.)

"Yâ rab! Senden gayrı her şeyi kalbimden çıkarıp sana geldim, dünyâ muhabbetini terk edip sana geldim. Bu kalbim seni ister, ey Ğani olan Rabbim beni mahrûm etme! Beni fazlınla şâd eyle, sana geldim. Aşkınla dolup, devamlı olarak kendimden geçtim, doğru yolu bulup sana geldim. Ben âciz, hakîr, fakîr, günâhları ve suçu âşikâr olan bir kulum, sana geldim. Kapını terk edip de başkasına gitmem, senden ümidimi kesmem, sana geldim. Beni ludfunla bağışla, isyânımı ve suçumu af et! Beni settâr isminle setret, ayıplarımı ört, sana geldim." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 50.)

"Ey Allahım! Sen biliyorsun, günlerim gaflet ile geçti. Ey Pâdişâh! Gönlümü gaflet uykusundan uyandır. Perîşân hâlime fazlın ile merhamet et! Yâ Rabbî! Dâimâ *ah* çekerim, sana ulaşma yolunu aç! Sana ulaşmak dilerim, istediğim senin pâk olan Zâtındır. Bu âlemin sırrına beni vâkıf kılmanı istemiyorum. Ey Rahîm olan Rabbim! Habîbin Mustafâ'ya âşık oldum. Dilerim o ay yüzlü, kıyâmet gününde şefâat eder. Bu sâil Hüdâyî'nin istediği sensin, ey celâl sâhibi Rabbim! Senden başkasına meyli yoktur, bu dünyâda makam ve mevki istemez." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 50.)

"Hüdâ'nın dîdârını isteyen, halkın arasına karışmaz. Kibriyâ'nın yolunu tutan halkın arasına karışmaz. Gece gündüz ağlayıp dâimâ Hakk'ı zikreden, dîdâra tâlib olan halkın arasına karışmaz. Rıza yolunu gözedip sıdk ile Allahu Teâlâ'ya giden, nefsinin arzusunu terk eden, halkın arasına karışmaz. Hak yolunun yolcusu, hiçbir şeye darılmaz, rehberinin izinden ayrılmaz, bu dünyâya hiç sarılmaz, halkın arasına karışmaz. Rıza yolunda üstün olanlar, hayrı ve şerri birbirinden ayırır. Hüdâ'yı seven âşıklar, halkın arasına karışmaz. Ey Hüdâyî! Sen de Hak yolunun yolcusu ol, gel bu dünyâyı terk et! Hüdâ'yı candan sevenler, halkın arasına karışmaz." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 51.)

"Bu dünyâ gaflet diyârıdır, rahatı hep yalandır ha! Sen de bilirsin ki, bu dünyâ fânidir ve vefâsızdır. Allah'tan (c.c.) gayrısını gönlünden çıkar, dâima ölümü hatırla, elinde fırsat varken gel, gönlünü uyandır ha! Büyük söz söylemekten uzak dur, bir an bile gönül yıkma, nefse uyup da gönül yıkmak, âşıklar için ziyândır ha! Bu nefs ile şeytan sana düşmandır, onlara sakın güvenip de uyma, bunlar insanı yarı yolda bırakırlar ha! Bu dünya her ne kadar türlü süslerle gözüne görünürse de, onun nakışlarına bakıp da aldanma, onun bekâsı yoktur, yalandır ha! Dünyânın nakışlarına aldananlar, sanarlar ki bunun zevki ebedîdir, hiç tükenmeyecektir, bilmezler ki, bunlar gölge gibidirler ve tez geçerler. Allahu Teâlâ'ya âşık olanlar, ondan (c.c.) başkasına hiç meyl ve muhabbet etmezler ki, ondan (c.c.) başkasına meyl etmenin dâima yaman olduğu mâlumdur. Allahu Teâlâ'nın zikrine devam et, sakın divâne gibi boş gezme, vakit âhir zamandır, bundan haberdar ol ha! Ey Hüdâyî! Cennete girenler kimdir

bilirmisin? Cennete girenler, Allahu Teâlâ'nın emirlerine kulak verip onları yerine getirenlerdir ha." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 51.)

Senden gayrısından el çekip kapına geldim, yâ Rabbî ihsân et! Sana gelen doğru yolu bize göster, yâ Rabbî ihsân et! Ben zelîl, âciz bir kulum, yüzüm kara, çâresizim. Nefsin elinden *el-amân* diyerek sana şikâyet ediyorum. İsyânımız çoktur diye senden ümidimizi kesmeyiz. Ey lütuf ve kerem sâhibi Rabbim! Fazlın ile bizi koru! Bu uğursuz nefsin hîlesi çoktur, hemen yoldan sapar. Lütuf ve keremi görmeyip bütün yaptığı cürm ve cinâyettir. Ey Zâtının nûrundan Ahmed Aleyhisselâmı yaratan, o Habîb'in hürmetine sen hepimizi af et! Tâ ezelden beri, cemâlini görmeyi arzu ediyorum. Hüdâyî der ki, fazlınla bize aşkını ver ve bize doğru yolu gösterip hidâyet et! (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 51.)

"Bu dünyâya geldiğin asıl âlemini düşünerek ağla, Hudâ'nın aşkına düşüp su gibi çağla, günahına gönülden tevbe et, yüreğini aşk ateşi ile yak, Hakk'a giden yola koyul ve çalış! Dînin emirlerini yerine getir, yolculuk için bir azık hazırla! Azîzim, şimdiden işini sağlama al! Her an cân u gönülden Hakk'ı zikret! Gece ve gündüz abdestli olarak ve temiz bir kalb ile Kur'an-ı Kerim'i oku! Böyle yaparsan, Hazret-i Allah (c.c.), senin gönül kapılarını açar. Bir yol ki şeytan yoludur, o yola gitme! Ey Allahım! Hüdâyî kulun sana ilticâ eyledi, afvı için sana çok yalvardı. Hüdâyî kulun der ki, "Ey Allahım murâdımı ihsan et! Rahmân rengi ile boya ve şahlara has güzel bir koku ile kokulandır!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 52.)

"Gece ve gündüz, Hakk'a yalvar, feryâd ü figân et! Tâ ki, irfân nûru kalbini aydınlatsın, Seher vakti Allahu Teâlâ'ya boyun eğerek yalvar, ilticâ et ki, Allahu Teâlâ, sana tecellî kılsın, yatarken de onun (c.c.) huzurunda olduğunu düşün, sakın Allahu Teâlâ'dan gâfil olma, eğer böyle yaparsan Sübhân olan Allahu Teâlâ'nın Sırrı sana açılır. Onun (c.c.) dergâhına boynunu eğ ve iste, ihsân sahibi olan o Azîmüşşân istediklerini sana verir, Ey Allahım! Ben senin, günahkâr, âsi, mücrim bir kulunum, çok isyân ettim, hatamı biliyorum, ey beni yaratan, besleyen ve bana hayat bahşeden Rabbim, bana tecellî kıl, kalbime, her an, aşkının nuru dolsun Ey Rahîm ve Rahmân olan Allahım! Hüdâyî kulunu ve Hak yolunda ona kardeş olanları affet." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 53.);

"Yâ Rabbî! Sen irâde sâhibisin, emredicisin, dilediğini yapansın. Senin lutfuna çok ümidim var. Dünyâ kederinden niçin gamlanayım. Benim pâdişahım var. Sana çok ümid ettim. Hidâyet yolunu tuttum. Aşkın denizine düştüm. Dalmaya iftihârım var. Onun lutfu çoktur. Ona ne vakit gidersem sitem etmez. Her ne istersem çok çok verir. Benim, bütün yaratılanları besleyip yetiştren terbiye eden Rabbim var. Dâima onun zikrini ederim, geri durmam, ona boyun eğip itâat ederim. Daima onu arzu eder, onun afvını beklerim. Vücûdumda hiç tâkatım yok. Elimde bir tutarım yok. Benim bir itibârım yok. Seninle bir pazarım var. Hudutsuz cürm ve günah işledim. Elim boş, yüzüm kara, sana geldim ey Pâdişah. Benim bu elimden gelen bu kadar. Çâresiz Hüdâyî senin fazlından ihsanını diler. Der ki, *kimseden ümîdim yok. Benim bir olan Allahım var."* (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 54.)

Ey Kerîm olan Rabbim! İki dünyâda bizi her kazadan sakla, her belâdan koru! Ey *Mucîb* olan Rabbim! Ahmed Aleyhisselâm'â bizi komşu et! Ey Kerîm olan Rabbim! Dîdârını görmekle bizi handân eyle! Kıyâmet günü, cürm ve isyânımızı bir bir sayarak hiç yüzümüze vurma, ey

Kerîm olan Rabbim, bizi setr eyle! Yâ İlâhî! Bütün mü'min ve muvahhidler hürmetine, ey Kerîm olan Rabbim, âhiret âleminde lutf ederek bizi sevindir! Bu dünyâda mü'minlere ağlama gam değildir. Ey Kerîm olan Rabbim, bizi cehennem ateşinden âzâd et! Ey Hüdâmız! İki cihânda ağlatan da güldüren de sensin. Ey Kerîm olan Rabbim, her iki cihânda sen bizi hıfz eyle! Ey İnsanların, cinlerin, vahşî hayvanların, kuşların ve bütün yaratılmışların rızkını veren! Ey Kerîm olan Rabbim, yârın kıyâmet günü sen bizi hıfz eyle! Yârın kıyâmet günü senin dergâhına ne yüz ile varacağız. Ey Kerîm olan Rabbim, bizi mağfiretinle vikâye eyle! Cümle îmân ehline fazlınla hidâyet et! Ey Kerîm olan Rabbim, onları, gece gündüz senin zikrini yapanlarda eyle! Senden inâyet olmazsa ben kime yalvarayım. Ey Kerîm olan Rabbim dergâhına geldik bizi af eyle! Ey Âlemlerin Rabbi olan Allahım! Dört kitâbın hürmeti için, bizi dâimâ *Ğaffâr* isminle şâd eyle! Ey Kerîm olan Rabbim! Hüdâyî kulunun devamlı virdi, *İsm-i Celâl*'dir (*Allah İsm-i Şerîfi*'dir), pâk olan Cemâlin ile bizi mest eyle! (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 56.);

"Ey kerem ve fazl sâhibi! Ben günâhkâr ve mücrim bir kulum, elimi açıp dâimâ lutfunu ve fazlını isterim. Kötü arkadaşlara uyup cürm ve hata işledim. Nâdim olup ağlarım hem de ümidimi kesmem. Sâilim, kapına geldim, bu kusur dolu kulunu red etme! Cürmüm büyük olsa da yine kapından gitmem. Ey Kerîm olan Rabbim, senden her ne isterlerse verirsin. Ama ben başkasını neyleyeyim. Ben dîdârı seyretmek isterim. Merhamet edip aşkının şarabından bir yudum ihsân et! Şüphesiz ki aşk kılavuz olmaz ise benim işim bitmez. Aşk hırkasını giyenler yâr ile sohbet ederler. Onlar hem makbûl bir kul hem de büyük bir feyz sâhibi olurlar. Ey çâresiz kalanların yardımcısı, medet eyle, elimi tut! Sen ki günâhları af edensin, kapını terk etmem. Ey Hüdâyî! Ümîdini kesme, sakın durma, huzûr et! Ey muhterem! Aşk kâsesinden içip dâimâ mest ol!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 56.);

Ey Ğafûr olan Rabbim! Merhamet et, isyânıma bakma! Ben, cürmümü itirâf ederek Sübhânıma geldim. Senin şânına lâyık olan ihsanı vererek, lutfunla cürmümü defter-i dîvânıma yazdırma! Ben âciz ve çâresiz biriyim, ağlayarak kapına geldim. Sana vuslat etmeyi bana ve kardeşlerime kolay eyle! Ey Hüdâ-yı lemyezel! Kime gidip yalvarayım. Senden başka hiç kimsenin gücü bana dermân olmaya yetmez. İhlâs Sûresi içinde *Ehad* İsm-i Şerîfini okurum. Can ve bedenime cehennemin şiddetini hiç gösterme! O Habîbin hürmetine bütün günâhlarımdan geç! Ey Perverdikârım! Ah u efgânıma merhamet et! Kusurlarımıza perde çektin de sen bizi halka rüsvâ etmedin. Onun için yüzü kara olarak Rahmânıma geldim. Hüdâyî, o Habîbin ile sana tevessül etti. Çünkü, Muhammed Aleyhisselâm Sultânıma vesîlemdir. (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 57.)

Ey Rabbim! Senden bir isteğim var, ey Perverdigâr olan Rabbim onu bana nasîb et! Dâimâ aşkının şarâbını içip gece gündüz devâmlı mest olmak istiyorum. Ey Hüdâ! Senden durmadan dileğim odur ki, senin şevkin, gönülde beni kararsız etsin. Aybımı ört, beni halka rüsvâ etme! Bizi bağışla ve cehennemliklerden yapma! Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm'ı bu çâresiz kulundan hoşnud edip âhirette onu bize şefâatçı kılarak yâr eyle! Ak sakallı ihtiyâr oldum, beni evliyâ defterine yazıp bahtiyâr eyle! Bu Hüdâyî, ah u figân edip der ki *ey Perverdigâr olan Rabbim muradımı ver!* (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 55.);

“Kapına geldim, ey Letîf olan Rabbim ludf et! Huzûruna durdum, ey Letîf olan Rabbim affet! Sen var iken ben kime yalvarayım, ey Letîf olan Rabbim fazl u kereminle ludf et! Günâhıma tevbe *esteğfirullah,* ey Letîf olan Rabbim rahmetinle affet! Senin rızâna uygun hiçbir iş yapmadım. Sen kerem sâhibisin ey Letîf olan Rabbim merhamet et! Af eylemek senin şânın değil mi? Benim neyim var, ey Letîf olan Rabbim hidâyet et! İlâhî! Dertliyim dermâna geldim, ey Letîf olan Rabbim bu hastaya şifâlar ver! Hüdâyî kulun da lutfunu diler, ey Letîf olan Rabbim onun derdine dermân et!” (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 55.)

“Gönülden, Allah’tan (c.c.) gayrısını çıkar, Allahu Teâlâ’nın huzuruna var, sus! Cân ü gönülden zikr eyle, Allahu Teâlâ’nın huzuruna var, sus! Hakîkatte Hudâ’dan (c.c.) gayri hiçbir şey yok, gönlün uyanık olsun! Gel kalbine gelen hâtıraları hıfz et, Allahu Teâlâ’nın huzuruna var, sus! Yâni kalbinin kapısını bekle, Allah’tan (c.c.) gayrısı içeri girmesin, ağyârı kalbine hiç koyma, Allahu Teâlâ’nın huzuruna var, sus! Sana tecelli olsa veya sana bir nidâ gelse, sakın ona meyl etme, Allahu Teâlâ’nın huzuruna var, sus! Her dem huzura devam et, kalbini bir an bile ayırma Ey gözüm! Tâ sonuna kadar git, Allahu Teâlâ’nın huzuruna var, sus! Hüdâyî’nin yolu budur, tutar isen zuhûr eder, vucûdun tamamen nûr olur, Allahu Teâlâ’nın huzuruna var sus!” (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 54.)

“Sınırsız günâh işledik, yâ Rabbî *esteğfirullah* (Senden bağışlanma diliyorum). Ey Allahım! Derdime dermân kıl, yâ Rabbî *esteğfirullah.* Ey kâinâtı yaratan Rabbim! Bu kararsız, şaşkın kulundan esirgeme, aradan perdeyi kaldır, yâ Rabbî *esteğfirullah.* Aşkın şarâbını içip senden gayrısını gönlümden çıkardım. Aşkın gül bahçesine göçtüm, yâ Rabbî *esteğfirullah.* Lutuf ve kerem ile bağışta bulun, seni zikredenlerle beraber eyle! Bizi dîdârınla (cemâlinin tecellisi ile) şereflendir, yâ Rabbî *esteğfirullah.* Gaflet denizine dalıp isyân içinde kaldım. Hüdâyî, *bunaldım* diyor, yâ Rabbî *esteğfirullah.”* (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 54.);

“Halkın içine karışmakla bizim noksanımız çok oldu. Cürm ve isyânımız günden güne artmaktadır. Sona gelen ömrümüzü gaflet uykusu ile geçirdik. Ey Sultânımız! Şimdi pişmân olup sana geldik. Bu çâresiz ve âciz kullarına ludfun ile kerem eyle! Ey Sübhânımız! Sen var iken biz kime yalvaralım. Dünyâda bizden daha ednâ kimse yok. Ey Ğufrânımız! Suçumuzu itiraf ederek sana geldik. Son nefeste îmân nûru ile hayatımızı sonlandır. Ey Yezdânımız! Cezâ gününde yüzümüzü ak eyle! Sana yüzümüz kara geldik. Bu mücrim kullarını red etme! Ey günâhları affeden ve Rahmân olan Rabbimiz! Bize rahmetinle ihsânda bulun! Sakın bu vefâsız dünyânın rengine aldanma! Nebî-yi Zîşân Efendimiz, *bu dünyâ bir cîfedir* dedi. Ey Hüdâyî! Her zaman el açıp Hüdâ’ya yalvar. Korkma, kâinatı yaratan Rabbimiz bizi red etmez.” (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 55.);

“Ey Ğanî olan Rabbim! Ben günâhkârım, derdime dermân ihsân et! Ey Ğanî olan Rabbim! Mahzûn olan şu gönlümü fazlınla şâd et! Ey Pâdişah! Bütün halkın isteklerini veren sensin. Ey Ğanî olan Rabbim! Aşkın ile mest eyleyip benim yolumu aç! Basîret gözlerimi aç ve bana kâmil îmân nasîb et! Ey Ğanî olan Rabbim! Âciz bir pîr oldum, bana imdât et! Günlerim, yemek, içmek ve uyumakla geçti. Ey Ğanî olan Rabbim! Bu gafletten beni uyandır ve irşâd et! Dünyâda âmâ olanlar uhrâda emân bulur mu? Ey Ğanî olan Rabbim! Bu kulunu mahrûm

eyleme, bir kere yâd et! Senden başkasına meyl edip sınırsız günâh işledim. Ey Ğanî olan Rabbim! Rahmetinle gönlümde îmân nûrunu parlat! Yâ Rabbî! Hüdâyî kulunu şâd u handân eyleyip cehennem ateşinden emân verip âzâd kıl!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 58.)

"Önce günâha tevbe et ki sana Hudâ'nın kokusu gelsin. Onun huzurundan ayrılma! Gör ki Hudâ'nın feyzi gelmez mi? Gel sükût ile oruç tut. Hudâ'nın zikrine başla. Her ân onun huzûrunda olduğunu düşün! Gör ki Hudâ'nın feyzi gelmez mi? Bu dünyâlık mücâdelesini bırak! Allahu Teâlâ'nın gayrısından kendini bağla! Kalbinin bendini aç! Gör ki Hudâ'nın feyzi gelmez mi? Hak yolunda kim giderse Hudâ'nın feyzini kendine çeker. Allahu Teâlâ, ona imdât eder. Gör ki Hudâ'nın feyzi gelmez mi? Allahu Teâlâ'nın gayrısına iltifât etme ki, gamdan kurtulasın. Muhammed'e (a.s.) salevât getir. Gör ki Hudâ'nın feyzi gelmez mi? Bu Hudâ'dan ludf u kerem olan büyükbir denizdir. Bu denize gir! Bu tam bir feyzdir. Gör ki Hudâ'nın feyzi gelmez mi? Nefsinin arzularına uyup da onun belâsına düşmeyesin! Gel aşkın deryâsına gir! Gör ki Hudâ'nın feyzi gelmez mi? Allahu Teâlâ'nın sevgisinin gayrısından kaç! Onun zikrine devâm et! Hakk'ın huzurunda karar et! Gör ki Hudâ'nın feyzi gelmez mi? Hudâyı bulmak istersen şöhreti terk et! Ey Hüdâyî! Aşkın denizine dal, gör ki Hudâ'nın feyzi gelmez mi?" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 54.)

Hacı Ömer Hüdâyi Baba Kövenki (k.s.), bir kasîdesinde, Hazret-i Abdülkâdir Geylâni'den (k.s.), şöyle istimdâd eder:

"Yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Ben, sana bağlandım, senin yoluna girdim. Sen benim elimden tut, destgîrim ol yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Ah! Ne kadar çalıştım ise, kabr-i şerîfine süz sürmeye, bir yol bulamadım, bir çârem olmadı. Ne edeyim! Ayrılığının derdini çekmeye takatim kalmadı. Sen benim elimden tut, yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Gerçek âşıklar, Allah sevgisinden başkasını ne etsin. Senin bu mübârek yoluna girenler mânâ âleminin inci ve mercanlarını toplarlar, Allahu Teâlâ'nın sevgisini elde ederler. Çünkü Senin bu mübârek yolun, taa merdlerin pâdişâhı olan İmâm Aliyyül Mürtezâ'ya (k.v.) ulaşır. Sen benim elimden tut, yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Ey Hakk yolunun yolcusu! Allahu Teâlâ'nın emrinden gâfil olma, o emirleri yerine getir. Dünya işlerine de fazla dalma. Bu mübârek yola aşksız olarak girenler, yolda birer birer dökülür, Allahu Teâlâ'ya vuslat edemezler. Bu yolda aşk gerektir. Bu mânevi yolda, yol kesen harâmiler vardır, bazı yolcuların bütün mânevi kazançlarını alıp giderler. Sen benim elimden tut, yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Ey tâlib! Bu sözlerim gerçektir, buna inan. Âhiret âlemine göçme vakti yaklaştı, bu gaflet uykusundan uyan artık. Bu mübârek yolun eşiğine baş koyanların, kalblerinden dünyâ sevgisini çıkarıp atması gerekir. Sen benim elimden tut, yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Varsın, isteyen cennet arzusu ile Hakk'a kulluk yapsın. Benim kulluktan maksadım ise Allahu Teâlâ'nın Dîdârı'nı ve Cemâli'ni müşâhade etmektir. Sen benim elimden tut, destgîrim ol yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 28.)

"Rabbinle senin aranda ki nefis perdesini kaldır da Allahu Teâlâ'nın neler yarattığını gör ki, tatlı bir mânevi zevk alasın. Aşk deryâsına düştüm, gönlüm devamlı maânevi bir safâ içinde, ey Hakk'a kul olan kişi! Gel, sen de bu aşk deryâsına gir ki tatlı bir mânevî zevk alasın. Bana hiç sıkıntı verme, senin nasihatini işitmiyorum, sen, irfân mektebine gel ki, tatlı bir mânevî zevk alasın. Ey Hakka kul olan kişi! Kalbini gösterişten ve mânevî kirlerden temizle, daima tevhid (lâilâhe illellah) kelimesini zikret ki, tatlı bir mânevî zevk alasın. Korkma! Şânı pek

yüce olan Allahu Teâlâ seni red eylemez. Onun (c.c.) kapısında boynunu bük ki tatlı bir mânevî zevk alasın. Gönlünü insanlardan uzaklaştır, orada, Allahu Teâlâ'nın gayrı ne varsa at! O kadar çok zikret ki, tatlı bir mânevî zevk alasın. Hüdâyî der ki, günâhını Kerim olan Rabbine itiraf et, ve onun (c.c.) kapısında dâima yalvar ki, tatlı bir mânevî zevk alasın." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 55.)

"Zikir halkasına gel, ar etme, utanma! Her zaman gönülden ağla, zar eyle! Allahu Teâlâ'ya gönülden tevbe et, onun (c.c.) kapısını bekle, "Bâri" olan Allahu Teâlâ sanma ki seni mahrûm eder. Bir kulu ne zaman figân etse, onun derdine derman verir, sen iste, murâdın ne ise o (c.c.) verir. Allahu Teâlâ'nın fiil tecellisi böyledir. Sen iste, murâdın ne ise o (c.c.) verir, Allahu Teâlâ'nın fiil tecellisi böyledir. Hiç lâyıkmıdır ki, bu dünya zevki için, böyle bir sevgiliyi terk edesin!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 56.)

"Ey Alahım! Sana âşık olan sâlik, kapında dâima senden ister, her neye sahip olursa, onu Hakk (c.c.) yolunda fedâ etmeyi düşünür. Bu dünyaya gelip gitmek acâib bir ilahî sırdır, Bu sırra tam olarak mazhar olanlar, mürşid-i kamillerdir Allahu Teâlâ bu sırrı, 'Vemâ halektü'l-Cinne" âyetinde gizledi, bu ilmi fehm iden, hakîkaten akıl sahibidir, İnsan, bu dünya aklı ile ne kadar hikmet dersi okursa okusun, hatta felâtun olsa bile o, yine bir câhildir Muhakkak, alimin ilmi, onun cehâletini giderir, Allahu Teâlâ'nın rızâsını tahsîl eden, ilmiyle amil olan kişidir. Nefsin hevâsını gönlünden sil de daima zikret! Ey Hüdâyî! Allahu Teâlâ'yı zikredenler, onun (c.c.) vuslatına nail olurlar." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 57.)

"Bu dünyaya gelen, yoksul, zengin, sultan bütün canlar toprak oldu, gelin zikredelim ya Hû! Bu dünyaya gelenler, bütün varlıklarını terk edip gittiler, bu gün gitme sırası bize geldi, gelin zikredelim ya Hû! Bu dünya, özellikle nefsine uyanlar için bir tımarhânedir. Bu külhan gibi olan dünyaya gönül verme, gelin zikredelim ya Hû! Bu altın ve gümüş toplama sevdâsından vazgeç, inkâr etmeyi bırak, ikrâr et, bülbül gibi ol da gül bahçesine gel, gelin zikredelim ya Hû! Bu dünyaya meyl etme, evlâd u iyâl birer imtihandır. Sonra cezâya çarpılırsın, gelin zikredelim ya Hû! Gamdan kurtulmak istersen, Allahu Teâlâ'dan gayrısına iltifat etme, Muhammed Aleyhisselam'a salevât getir, gelin zikredelim ya Hû! Mest ü mudâm olup da aşk yolunda makam sahibi olmak istersen, sabah akşam Hakk'ı (c.c.) zikreyle, gelin zikredelim ya Hû! Aşksız olanlarla birlikte bulunma, Allah'tan (c.c.) gayrısını gönlüne koyma, nefsinle mücâhede et, gelin zikredelim ya Hû! Elinde fırsat varken, Allahu Teâlâ'nın zikrine dikkat et, her zaman bu sağlığı bulamazsın, gelin zikredelim ya Hû! Sen hemen zikirle meşgul ol da kalbine iman nuru dolsun, Allahu Teaâlâ'yı her zaman zikret, gelin zikredelim ya Hû! Hüdâyî nasîhat etti de gönüllerin bağı çözüldü efendi! Kalb huzuru ile, gelin zikredelim ya Hû! (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 58.)

"Şunu muhakkak bil ki, âşıklar, mâşûkları ile ferah bulur, hücresinde oturan talebe, dersini yapmakla ferah bulur, Ey Oğul! Gözlerini aç da bülbüle bir bak! O Bülbül, daldan dala uçarak, güller ile ferah bulur. Kuşlar, ğulğule ile çimende, her zaman, ötüşürler, aşk ile nâle ederler, böyle ferah bulurlar. Dünyayı isteyenler, Hakk yolunun yolcularından ayrılır, altın ve gümüş toplayıp isyan ile ferah bulurlar. Ölümü unutarak, Allah'tan (c.c.) başkasına meyl ederler, koltuklarına otururlar, dinarlar ile ferah bulurlar. Allahu Teâlâ'ya âşık olanlar, dünyanın süsünden anlamazlar, dervişlik hırkasını giyer ve Allahu Teâlâ'yı zikretmekle ferah bulurlar. Âşık olanlar, aşk ile sevdiklerini çok zikrederler, sevdiklerinden başkasını terk

ederek, sevgilileri ile ferah bulurlar, Ey Hak yolunun yolcusu! Eğer âşık isen, Allahu Teâlâ'yı her zaman zikret Allahu Teâlâ'dan gayrısını terk eden, onun huzurunda bulunmakla ferah bulur. Ey Hüdâyî! Gafleti bırak da, gel gece gündüz, Hakk'ı zikret, âşıkın kalbi, o Yüce Yaratıcı ile ferah bulur." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 59.)

"Allahu Teâlâ'nın dîdârına talib olan, mahlûkâtı kalbine koymaz, Allahu Teâlâ'nın yoluna giden, mahlûkâtı kalbine koymaz, dâima Hakk'ı zikredip de gece gündüz o muhabbetle ağlayıp inleyen, gerçek sevgili olan Allahu Teâlâ'ya talib olan, mahlûkâtı kalbine koymaz. Rızâ yolunu gözetip de sıdk ile Allahu Teâlâ'ya giden, nefsin arzusunu terk eden, mahlûkâtı kalbine koymaz Hak yolunun yolcusu bir şeye darılıp da, mürşidinin izinden ayrılmaz ve bu dünyaya sarılıp, mahlûkâtı kalbine koymaz. Rızâ yolunda üstün olan zatlar, doğru ile yanlışı ayırt eder. Allahu Teâlâ'yı seven aşıklar, mahlûkâtı kalbine koymaz." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 60.)

"Gel, Hakk'ı (c.c.) çok zikredelim, hem de ismini vird edelim. Gece ve gündüz halvet edip, aşk ile tevhîd edelim! Gel, altın ve gümüş toplamayı bırak, böyle cife gibi olan bir işten uzaklaş, bütün herkese Hak rehberi ol, aşk ile tevhid edelim! Gel, hemen tevhîde çalış, bülbül gibi figan et, Allahu Teâlâ, maksûdunu verir, buna inan, aşk ile tevhid edelim! Allahu Teâlâ'ya yüzünü döndür ve ona (c.c.) kendini sevdir, Zikrederek, özünü pak et, aşk ile tevhîd edelim! Zikre çalış, tenbel olma, mâsivâ ile uğraşmaktan el çek, Hak meydanı açıldı, gel, aşk ile tevhid edelim! Ey dostum! Hakk'ın yolu çoktur amma hepsinin efdal olanı tevhîddir. Bu gül bahçesinin bülbülü ol, aşk ile tevhîd edelim! Rasûlulllah Sallellelahu Aleyhi ve Sellem, "bütün zikirlerin efdali, kelime-i tevhîddir" buyurdu, kâmil insanların yolu budur, aşk ile tevhîd edelim! Allahu Teâlâ'nın zikrine devam et, çünki, has ü âm bütün insanlar zikr eder, gönül, aşkta makam bulur, aşk ile tevhid edelim! Hüdâyî Baba! Gel azmet, bu dâr-ı girdâba düşme, aksi halde, bütün ömrün hebâ olur, aşk ile tevhîd edelim." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 61.);

"Ey Kerîm ve Celâl Sâhibi Rabbim! Ben sana iltica ettim. Yâ Rabbî! Suçumu bağışla ki asla üzüntü çekmeyeyim. Suçumu anıp gece gündüz senden bağışlanma dileyip ağlıyorum. Yâ Rabbî! Ben mü'minim. Beni asla sapanlardan eyleme! Son nefeste Senin tevhidin (Lâilâhe illellah) dilimin virdi olsun. O tevhîd, varlık günâhımı mahvetsin ve varlığım senin yolunda hilâl gibi saf, hâlis ve doğru olsun. Suçun için pişmanlık duy, doğruluk üzerinde devamlı ol! Mânevî yolu gösteren rehberini râbıta et ki sana tatlı bir feyz gelsin. Her ne şekilde olursa olsun, takvâ sâhibi ol, Allahu Teâlâ'dan kork. Bütün haramlardan uzak dur. Hakk'a dost olanlara ancak temiz ve güzel olan şeyler helâl olur. Halka karışarak ömrünü boşa geçirme. Gece gündüz dâima İsm-i Celâl (Allah İsm-i Şerîfi) zikrin olsun. Ey Hüdâyî! Gönlünden mâsivayı (Allahu Teâlâ'dan gayrısını) çıkarıp huzurda dur ve Hüdâ'nın zikrini yap, dilsizler gibi susup durma!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 62.)

"Hak yolunun yolcusuna yakın ol, dünya ehlinden uzaklaş, sâdık dosta yakın ol, dünya ehlinden uzaklaş! Dünyada, gaflet ehline hiç iltifat etme, gafleti terk edip dünya ehlinden uzaklaş! Kendine, tecrübeli bir mânevî hekim ara, hal ehli insanlarla otur, dünya ehlinden uzaklaş! Kimsenin işine karışma ve kimsenin gönlünü de yıkma! Nefis ve şeytandan uzaklaşarak daima Hakk'ı (c.c.) zikret! Kimseden bir fayda yoktur, hemen ardına düşme, eğer

murâdın Hak (c.c.) ise, kevn ü mekândan uzaklaş! Eğer hüsrân ehline uyarsan, her zaman seni Hak'tan (c.c.) alıkoyar, eğer nasîhatimi dinlersen, hüsrân ehlinden uzaklaş. Ey Hüdâyî! Sen gel, pendini tut ve onunla amel et, hevâ ehlinden uzaklaşarak sâdık aşıklarla beraber ol!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 63.)

[1] "Fikr ederek asla ikaz olmadın, şükrederek asla ikaz olmadın, Allahu Teâlâ, sana bunca ni'met ihsan etmiş amma, bunları düşünerek asla ikaz olmadın. O Azîmüşşan, seni bir damla sudan yarattı amma, bunu anlayıp da asla ikaz olmadın. Allahu Teâlâ, sana akıl verdi ve konuşma yeteneği verdi de seni bütün mahlûkattan mümtâz kıldı amma, bunun anlamını kavrayıp da asla ikaz olmadın. Daha ne zamana kadar gaflet uykusundan uyanmayacaksın, zikrederek asla ikaz olmadın. Aklını başına hiç toplamadın, dikkat ederek asla ikaz olmadın. Ey Hüdâyî! Sen Hakk'ı (c.c.), gece ve gündüz tekbîr etmek sûreti ile asla ikaz olmadın." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 62.)

"Aç basîret gözünü, Allahu Teâlâ'nın hikmetine bak! Gör neler yaratmış, bu kâinatın yaratıcısına bak! Sen, babanın sulbünde bir damla su idin, seni ne güzel şekilde yarattı. Sübhân olan Allahu Teâlâ'nın sanatına bak! Bütün organlarını baştan başa ibretle düşün ve mârifet kazan, Deyyân olan Allahu Teâlâ'nın hizmetine, kulluğuna koyul! Ey zâhid! Perdeyi kaldır ve gözünü aç, bu cisim mülküne adalet ile hükmeden sultâna bak, ondan başkasına meyl etmek hiç sana layık olur mu? Hudânın zikrini yapıp Rahmân'ın rahmetine bak! Allahu Teâlâ'yı tanıyıp bilen aşk kitabını çok okur. İrfân mektebne gel, okunan Kur'an'a bak! On sekiz bin âlemi, halk eden yaratıcı odur, kudrete nazar edip ibret al, ummana bak! Âşık ol! Aşksız Hudâ bulunur mu ey zahid? Aşk ile Hakk'a giden Allahu Teâlâ'nın has kullarının hâline ve ahlâkına bak! Cümle halkı yaratan, eden o bâki ebedî olan Allahu Teâlâ, ne hoş güzel yaratmış, insanın şekline bak! Bu âlemi yoktan yaratmış, bu âlemin her zerresinde tecelli eden Mennân olan Alahu Teâlâ'nın sırlarına bak! Hüdâyî'nin sözünü tut, onu söyleten Hak'tır, Hakk'ın verdiği aklı kullanarak konuşan insana bak!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 64.)

"Gel, derûn-i dilden zikreyle, zâhirde, dilin sussun! Hak Yolu'na gidenlerden ol, başka yola heves etme, Gecenin sülüsünde kalk, nezâfetle temizlen, Hakk'ın huzurunda kâim ol, zikirden başka bir söz söyleme! Sana zikr-i sultânî zuhûr ederse, bütün âzâların zikretmeye başlar. O esnâda, âzâlarının her birinden, bir ses duyulur. Gönül kapılarını şeytanlara kapat, sakın içeri girmesinler, Allahu Teâlâ'nın zikrinden başkası ile de meşgul olma, o kadar zikre çalış ki, bu varlığın, benliğin, enaniyyetin yok olsun, Hakk'tan gelen o nefha zuhur edince, nesîmî rüzgârı gibi es! Eğer icâzetim yok diyorsan, işte sana icazet verdim, gece ve gündüz tevhide (Lâilâhe illellah zikrine) çalış, azîzim! Bu ders sana yeter. Pîr-i Âzam Hazret-i Abdülkâdir'e râbıta et ki, imdâdına yetişe ve sana ansızın destres ola! Bu derse devam ettiğin müddetçe, Hüdâyî'nin feyzi, sana gelir, oturup durma, ömrün oldukça çalış, bu sana yeter." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 65.)

"Ey Azîzim! Allahu Teâlâ'nın gayrısını bırak, ona (c.c.) dön! İki Gözüm! Sözümü tut da ona (c.c.) dön, dünyâya gönül bağlama, bekâsı yoktur, ona gönül bağlayan da sonunda yine Allahu Teâlâ'ya döner. Bu dünyaya nice kimseler, itimad edip güvendi, onda bir vefa görmedi de sonunda Allahu Teâlâ'ya döndü. Elinde fırsat var iken, gönlünden, Allahu Teâlâ'dan gayrısını sil, gel şevk ile cân ü gönülden ona (c.c.) dön, Allahu Teâlâ'dan başkasına meyl

edenler pâyidar olmadı, Allahu Teâlâ'ya rucû eden kimse ise azîz oldu, Ey Hüdâyî! Gel sen de elini hemen bu dünyadan çek, gel, varlığını mahv eyleyip ona rucû et!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 66.);

"Allahu Teâlâ'dan gayrısına meyl edip de boşuna emek verme, mâdem ki bekâsı yok, o mâsivâya nasıl oluyor da meylediyorsun. Eğer Allahu Teâlânın dîdârı'na talib isen, onun (c.c.) gayrısından elini çek, hiç vefâsı olmayan bir şeye meyl etmeğe ne gerek var, dâima huzûr ile onun (c.c.) zikrine devam et, denizdeki balık gibi, onun (c.c). hüviyyet bahrına dal! Fikreyle ki, sen yok iken Allahu Teâlâ, seni halk etti ve hıfz etmek için de sana melek verdi. Allahu Teâlâ senin rızkını da "nahnü kasemnâ" da halk etti. Onun için gün be gün sana ekmek ve tuz geliyor. Ey Hüdâyî! Bunun böyle olduğunu bildiğin halde, dâima tekrar edip bir bir söylemene ne gerek var." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 67.)

"Gel Hakk'ın sırrını açma! Kimseye taş atma, bir gün bu dünyâdan gidersin, ahirette işin yaş olur. Sakın dünyâya aldanıp da dünyâ sana kalır sanma! Bu dünyâ seni bir yere baş bile yapsa, onun bekâsı yoktur, ona inanma! Hiç kimseyi incitme ve işine halel getirme! Muhtaçlara el tutarak onlara dâima yemek yedir. Kimseye kötülük dileme, kibirlenip de ağır konuşma, düşeni azarlama, hiçbir gönül yıkma! Hüdâyî gel, esîr bile olsa hiç kimseyi hâkir görme, ister büyük ister küçük olsun, onu kendinden alçakta görüp de kaş oynatma!" (Necâtî , *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 68.)

[1] "Gel ey oğul, Allahu Teâlâ'nın zikrine çalış, gece gündüz devam ederek, onun (c.c.) zikrini, alışkanlık haline getir, nefsinin arzusunu terk et, rûhun izzet bulsun. Bu aşk, seni geri bırakmaz, sen hiç durma ileri geçmek için çalış, nefsinle her dem mücadele et! Böyle yaparsan, elbette hakîki sevgili olan Allahu Teâlâ'yı bulursun, Her kime aşk rehber olursa, o kişi maksûduna ulaşır ve âleme mânevî sultân olur, bir karış noksânı kalmaz. Yolunu tutup gider de Hakk'a tevekkül edersen ve her an onu (c.c.) zikredersen, dünyâda hiç darlanmazsın. Ey Hüdâyî! Gel Allahu Teâlâ'ya tevekkül et ve onun (c.c.) rızasını bulmak için gayret göster. Her an Hakk'ın (c.c.) huzûruna git, onu (c.c.) murâkabe et ve ona (c.c.) sarıl!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, 70.)

"Ey Mevlâm meded kıl, gönlümü bu karanlıkta bırakma, onu lutûf ve fazlınla aç! Sana boynumu eğip kapına geldim Yâ Rabbî! Ey Âdem Aleyhisselâm'ı topraktan yaratan Mevlâm, meded kıl! Senin zikrine devâm ederim, bana ihsan kapını aç, bana aşkından bir yudum içir, Mevlâm meded kıl! Nefis ve şeytâna uyup çok cürm ve günâh işledim, İbrâhîm Aleyhisselâma ateşi gül bahçesi yapan Mevlâm meded kıl! İnsan olmak haysiyetiyle günah işledim isyân ettim, aman yâ Rabbî, af et! Ey Mûsâ'yı düşmanlarının sihrinden kurtaran Mevlâm, meded kıl! Çok düşündüm, benden aşağı olan kimse olmadığını anladım. Ey Hazret-i Îsâyı ruhdan yaratan Mevlâm meded kıl! Hâlimi arz etmeye senden hayâ ediyorum. Ey İsmaîl Aleyhisselâm için kurbânlık koç indiren Mevlâm meded kıl! Ben, çok günah işleyerek kapına ilticâ eyledim. Ey İdrîs Aleyhisselâma cennette hulle biçtiren Mevlâm, meded kıl! Sana tâat etmek için cismimde tâkat kalmadı. Yâkup Aleyhisselâm'a, Yusuf Aleyhisselâm'ın kokusunu ileten Mevlâm, meded kıl! Ey Ğafûr olan Rabbim, benim günâhımdan geç, isyânıma bakma! Ey Eyyûb Aleyhisselâm'ı ızdıraptan kurtaran Mevlâm meded kıl! Lutûf ve fazlınla kerem kıl da basîret gözümü aç! Ey Muhammed Aleyhisselâm'ı, Zât'ının nûrundan

yaratan Mevlâm meded kıl! Bu *Hüdâyî* kulunu, cemâlini görmekle şereflendir. Ey bütün kâinatı yoktan var eden Mevlâm, meded kıl!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 53.)

"Âdem Aleyhisselâm'ı topraktan yaratan Allahım medet! Ateşi, İbrâhîm Aleyhisselâm'a gül bahçesi yapan Allahım medet! Hidâyet eyle, bu gönlümü karanlıkta bırakma. Hazret-i Mûsâ'yı gâlip eyleyen Allahım medet! Dergâhına yüzüm sürüp boynumu bükerek ağlarım. Îsâ'yı rûhundan yaratan Allahım medet! Hallerimi arz etmeye utanırım. İsmâîl'e koçu kurbân eyleyen Allahım medet! Ey Hüdâ! Günâh ve isyânım çoktur diye senin kapından gitmem. İdrîs Aleyhisselâm'ı Adn cennetine koyan Allahım medet! Nefs ve şeytâna uyup sınırsız günâh işledim. Yûsuf Aleyhisselâm'ı, Yâkûp Aleyhisselâm'a kavuşturan Allahım medet! Sana ibâdet etmeye bedenimde kuvvet kalmadı. Eyyûb Aleyhisselâm'ı derdinden kurtaran Allahım medet! Basîret gözlerimi açıp, beni cemâlini görmekle şereflendir. Ahmed Aleyhisselâm'ı, nûrundan yaratan Allahım medet! Ey Hüdâyî! Gece gündüz ağlayarak hiç durmadan Hüdâ'ya yalvar. Bu kâinâtı yoktan var eyleyen Allahım medet! (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 54.);

"İlâhî, dîdârınla beni irşâd eyle! Ya Rabbî! Beni cemâlin ile şâd kıl! Senin zikrini alışkanlık hâline getiren, senden her ne isterse verirsin. İlâhî! Ümîd etmek kuldan, ihsân etmek sendendir. Bana hidâyet kıl da sana kul olayım. Senin fazlın ile, sana âşık oldum. Onun için senin ismini zikrederim. Bu sıkıntı yeri olan dünyâda, karanlıklar içinde bîdâd kaldım yâ Rabbî, inâyet kıl! Bu sâil Hüdâyî'ye merhamet et! Fazlın ile, tevfîkını onun imdâdına yetiştir! (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 54.)

"Ey Hak yolunun yolcusu, Hüdâ'ya münâcaat eyle, *medet, amân* de! Suçunu îtirâf et, Hüdâ'ya *medet, amân* de! Ey Allahım! Ben bir fakîrim, ihsâna geldim, beni red etme! Hem de hastayım, derdime dermâna geldim, *medet, amân!* Çok düşündüm, benden aşağı hiç kimsenin olmadığını anladım. Af deryâsına, ğufrâna geldim, *medet, amân!* Yaptığım hatalar ve işlediğim suçlar, gönlüme dehşet verdi. Her yönden dertliyim, dermâna geldim, *medet, amân!* Kabahatim çok ibâdetim yok, acaba hâlim ne olacak, bu şekilde mahzûn ve ağlayarak figân etmeye geldim, *medet, amân!* Senden başka hiç kimseden derdime dermân erişmez. Af ve mağfiret için Ey Sübhân olan Rabbim, sana geldim, *medet, amân!* Pîr-i fâni oldum, kulluğa hiç tâkatim yok. Aşkının cezbesini ver, dîvâne geldim, *medet, amân!* Ömrüm sona geldi, cismimde hiç tâkat kalmadı. Kimseden fayda yok, ihsâna geldim, *medet, amân!* Kurân-ı Kerim'deki *ümidsiz olmayın* âyet-i celîlesini okudum. Ümîdimi kesmedim, Yezdân'a geldim, *medet, amân!* Senin birliğini dilden sıdk ile ikrâr edip, kalbimle tasdik ederek ve irfâna geldim, *medet, amân!* Bütün mü'min kardeşlere son nefeste îmân ver. Beni red etme, kapına fermâna geldim, *medet, amân!* Bu *Hüdâyî* lütûf ve fazlını dâimâ talep eder. El açıp *el-amân* deyip, Sultân'a geldim, *medet, amân!"*(Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 53.)

"O gerçek sevgili olan Allahu Teâlâ'nın aşkında yanmak dilersen, bu fâni dünyânın sevgisini terk et! Hak yolunda zikir yapanlardan ol, bu şöhret ve övülmek hevesini terk et! Sakın nefsine uyup da bu aşk yolundan ayrılma, bu cihanın kavgasını bırak, bu fakirlik ve zenginlik kaygısını terk et! Allahu Teâlâ'nın gayrısına olan muhabbeti bırak, tevbe et de gece gündüz ağla! Âşık olana, köşk, saray, kâşâne lazım değildir, bunların hepsini gönlünden çıkar! Bu aşk, büyük bir denizdir, mevcine hiçbir son bulunmaz. Hakîkat âlemine gitmeye çalış, bu dünya binasını terk et! Ey Hüdâyî! Aşk denizine dal, her an o denizin feyzleri ile dol, acâib bir

devran olan bu dünya çilehanesini terk et!" (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 21.)

Hacı Ömer Hüdâyî Baba Dîvânı şu manzûme ile biter.

"Bihamdillah, dîvânım tamam oldu. Ey dostlar! Bu Dîvân, size armağanım olsun. Bu Dîvan'da, çok nasihatler ve tasavvufî incelikler yazıldı. Bu Dîvânı oku ve her an tamamı ile amel et! Şeriatle amel edip gidesiniz, tarikatte Hakk'ı çok zikredesiniz. Hakîkatte tam bir huzûr bulup marifette bekâbillaha erişesiniz. Bu üslûb üzere Hakk'a olan yolculuğunu tamam et, seçkin Allah (c.c.) dostları arasına gir! Türlü türlü tecellîlere erersin, hakîkat goncalarını derersin. Sakın sanma ki bunun vefâsı yok, bunun zevk u safâsı hiç tükenmez. Azîm olan Allahu Teâlâ, tecellîler ludf eder. Azîzim! Sana, büyük nimetler bahşedilir. Fırsat elde iken, gel tevbe et, Hakk'a dönüp, ihtiyacını arz et! Bu nasîhati tut, anlayışlı ol, devamlı Hakk'ı zikret, bir an bile durma! Samîmi bir kalble, istiğfâr et, günahlarını, Allahu Teâlâ'ya itirâf edip affını iste! Tarîkat usûlünü, sana açıkça anlattım. Bütün kardeşler okuyup onunla amel etsinler, gönül derûnundan, mânevî hazzı alsınlar ve hem de gönülden Hakk'ı zikretsinler. Ey gözüm müridlerim! Beni unutmayın, sizden ricâm ve ümîdim budur. Hüdâyî, bu Dîvânı tertîb etti, Hak yolunun yolcusu olan kardeşlerine emânet etti ve gitti. Bir mürğ-i hakîm ded ki, *bu Dîvân-ı Hüdâyî de tamam oldu*, vesselâm." (Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* 21.)

3. HÜDÂYÎ VASİYYETNÂMESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hacı Ömer Baba Hazretleri'nin nasîhat ve vasiyyetidir.[9]

Besmele ile bed' ettim yâ ilahî
Sana hamd ü senâ olsun kemahî
Salât ile selam olsun Rasûle
Hem olsun âline ve ashâbına

Yâ İlâhî! Bismillâhirrahmânirrahîm diyerek başlıyorum. Sana lâyıkı vechile hamd ve senâ olsun. Rasûlullah'a (a.s.), âline ve ashâbına da salât ve selâm olsun.

Muhammed iki cihân serveridir
Hem âhir zamanın peygamberidir
Rasûl-i Kibriyâdır etme inkâr
Şefâat eyler ümmetine her bâr

Muhammed (a.s.) iki cihânın efendisidir. Ve hem de son zamanın peygamberi olarak gönderilmiştir. O'ndan (a.s.) sonra peygamber gelmeyecektir. Azamet ve kudret sâhibi olan Allahu Teâlâ'nın elçisidir. Ümmetine her ân şefâat etmektedir. Bunu inkâr etme![10]

Ulemâ-yı ümmetim dedi ey cân
Eder ihyâ şerîatımı her ân
Beni aşk-ı Muhammed'den dûr etme
Şarâb-ı kevserinden mahcûr etme

Rasûlullah (a.s.) buyurdular ki: Ümmetimin bilginleri benim getirdiğim dîni her ân ihyâ eder. Onu tebliğ eder, anlatır, yüceltir ve benim yaşadığım gibi bu dîni yaşar ve yaşatır. İslâmı yaşarken benim sünnetimi, sözlerimi ve uygulamalarımı örnek alır. Hüdayî Baba'nın (k.s.) burada kast ettiği bilginler, maddi ve mânevî ilmlerle mücehhez olan bilginlerdir. Onlar gönül ehlidir. Nefislerini her türlü kötü ahlâktan temizleyip, Rasûlullah'ın (a.s.) ahlâkı olan ahlâk-ı Muhammediyye ile ahlâklanmışlardır. Onlar Rasûlullah'ın (a.s.) aşkı ile yanarlar. Dış görünüşlerini Rasûlullah'ın (a.s.) sünneti ile süslerken iç âlemleri o'nun (a.s.) aşkı ile püryân olmuştur. İşte bu kâmillerden biri olan Hüdâyî (k.s.) Allahu Teâlâ'ya şöyle niyaz ediyor.
Yâ Rabbî! Beni Muhammed'in (a.s.) aşkından uzak eyleme. O'nun Kevser Şarabından beni men etme.[11]

---

[9] Elazığ Kövenk'te Hacı Ömer Hüdâyî Baba Külliyesi; Ömer Necâtî Arşivi; Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 22-24.

[10] Allahu Teâlâ'ya inandım diyebilmek için Rasûlullah'a (a.s.) inanmak şarttır. Kelime-i tevhîd bir bütündür. İman etmenin şartı, *lâilâhe illellah Muhammedürrasûlullah* şahâdet kelimesini inanarak söylemektir. Bu şahâdet kelimesini inanarak söyleyen âhir zaman peygamberine ümmet olur. O kutlu Peygamber Muhammed (a.s.), Allahu Teâlâ'nın izni ile ümmetine dünyâda ve âhirette şefâat eder, dua eder, onların af edilmesi için Allahu Teâlâ'ya yalvarır.

[11] Kevser şarabından iki farklı mânâ murad edilmiş olabilir. Birincisi âhirette Rasulullah'ın (a.s.) Kevser havzından içilecek ve bir daha susuzluk hissettirmeyecek olan su, ikincisi de Rasûlullah'ın (a.s.) kalb-i şeriflerinden silsile yolu ile gelen ilâhî feyz ve muhabbettir.

Tarîk-ı müstekîme irşâd etti
Usûl-i dîni ikmâl etti gitti
Onun vekilleri çoktur cihânda
Îtikâd et sakın kalma gümânda

Rasûlullah (a.s.), insanlığa doğru yolu gösterdi ve dînin usûlünü tamamıyla öğretip gitti. Ancak *âlimler peygamberlerin vârisidir* hadîs-i şerîfi gereğince o'nun dünyâda vekilleri çoktur. Buna inan ve sakın şüphe etme!

Bu ümmetten nice evliyâ geldi
Nice ümmet bu yüzden ihyâ oldu
Velâkin bu yolun çoktur usûlü
Tarîk-ı eslemi Kâdirî kolu

Bu ümmet içinden pek çok evliyâ gelmiş, inananlara Hakk'a ulaşmanın yolunu göstermiştir.[12] İnsanın benliğini arındırıp onu olgunlaştıran pek çok metod vardır. Ancak bu yollar içinde en sağlamı *Kâdirî* yoludur.[13]

Dedi Ömer Hüdayî ey erenler
Tarîkat-ı Kâdirî'ye girenler
Usûl-i tarîke lâzım riâyet
Sâlikâna budur elzem beğâyet

Mâdem ki yolların en sağlamı *Kâdiriyye*dir. Ömer Hüdâyî (k.s.) diyorki, ey *Kâdiriyye* yoluna girenler! Bu yolun yolcularına en çok lâzım olan şey, *Kâdiriyye* yolunun prensiplerine riâyet etmek, onun kurallarını uygulamaktır.[14]

---

[12] Abdulkâdir Geylânî (k.s.) *el-Gunye* adlı eserinde Hak yolunun yolcusunun halini şöyle izah eder. *Hak yolunun yolcusu Kur'ân-ı Kerim ve Peygamber Efendimizin (a.s.) sünnetine yapışması kitap ve sünnetteki emirleri yerine getirmesi, yasaklarından kaçınması gerekir. Kur'ân-ı Kerim ve Peygamber Efendimizin (a.s.) sünnetini kendine iki kanat yapar. Bu iki kanat ile, Allahu Tealâya ulaştıran yola uçar.* (eş-Şeyh Abdulkâdir bin ebî Sâlih el-Geylânî, *El-Gunye li Tâlib-i tarîkı'l- Hak I-II*, Dâru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrût : 1971., II, 277; (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 31.)

[13] Kâdiriyye yolunun kurucusu olan Abdulkâdir Geylânî (k.s.), islâm ulemâsının ve tasavvuf ehlinin büyüklerindendir. Manevî tasarrufunun kıyamete kadar devam edeceğini şu msraları ile dile getirmiştir: "Öncekilerin güneşleri kayboldu, bizim güneşimiz ise yüce felekler üzerine ebedîdir, batmayacaktır." (El-Füyûzatü'r-Rabbâniyye, 58; Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 31.)

İbni Kudâme onu şöyle tavsîf eder.
"O, orta boylu, zayıf bünyeli, geniş göğüslü, siyah ve uzun sakallı, kaşları birbirine yakın, bâzan hafîf bâzan gür sesli, ilimde ve vefâkârlıkta kadri yüce bir velî idi." ("Kâne şeyhunâ Muhyi'd-Dîn Abdulkâdir radiyellahu anhu nehîful beden, rub'ulkâmet, arîzussadr, ve'l-Lıhyetü tavîlühâ esmeru, mekrûnu'l-Hâcibîn, hafiyen zâ savtin, cuhûrî ve sumtün ve kadrin alâ ve 'ılmun vefâ radiyellahu anhu"; Muhammed bin Yahya et-Tâdifî el-Hanbelî, *Kalâidu'l-Cevâhir*, Matba'atü Abdu'l-Hamîd, Mısr: ts.,6.; Ömer Necâtî, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.)*, Ankara: 2000.,31.)

[14] Hacı Ömer Hüdâyî Baba Kövenkî (k.s.), Kâdiriyye dersini şu şekilde târif ederdi. "Her gece yarısında huzur ve edeb ile kalkıp, Peygamber Efendimiz'in (a.s.) sünnet-i seniyyesi üzere abdest alarak on iki rek'at teheccüd namazı kıldıktan sonra kıbleye yönelmiş olarak oturup bir Fatiha-i Şerîfe ile üç İhlâs-ı Şerîf ve üç salevât-ı Şerîfe okuyup Peygamberimiz Muhammed Mustafa Sallellahu Teâla Aleyhi Ve Sellem Efendimizin Rûh-ı Şerifleri'ne, âl ve ashâbına, Şeyh Abdülkâdir Geylâni Kuddise Sırrıhul Âli ve Şâh-ı Nakşibend ile bütün Pîrlerin ve onlara bağlı olanların (Allahu Teâla sırlarını mukaddes kılsın) rûhlarına hediye edip on beş dakîka kadar bu oturduğumuz şekilde beni râbıta et, sonra yüz istiğfâr ile yüz salevât-ı şerîfe ve üçyüz kelime-i tevhîd okuyup

Buyurmuş bize kalbimiz sürûri
Pîrimiz Ahmed Hindiyyi'l-Lâhûrî
Sülüsü âhirinde her gecenin
Uyanması lâzımdır zikr edenin

Kalbimizin neşesi, Hindistânın Lâhûr şehrinden olan Pîrimiz Ahmed (k.s.), *gecenin son üçte birinde, zikr eden kişinin uyanması gerekir* demiştir. *Ahmed Hindiyyi'l-Lâhûrî* (k.s.), Hâlisiyye silsilesinde bulunan kâmillerdendir. Hâlisiyye silsilesini Hacı Ömer Hüdâyî Baba'nın (k.s.) halîfelerinden Muhammed Emîn Îzûlî verdiği bir icâzetnâmede şu şekilde belirtmiştir. *Ey kardeşler! Bilin ki: Şeyhim ve mürşîdim, Şeyh Ebu'l-Ahmed el-Hâc Ömer Hüdâyi el-Kövenkî el-Harpûtî et-Tâlebânî'nin bana tevhîdi telkin ettiği ve mütekaddim meşâyihin kisvesini giydirdiği gibi ben de Mustafa bin Ömer bin Halil'e, şeyhimiz ve mürşîdimiz, ilmi ile âmil âlim el-Fazıl el-Hâc Ömer el-Hüdâyî'nin (kuddise sirrahu'l-âli) emri ile kelime-i tevhîdi telkin ettim ve meşâyih hırkasını giydirdim. Hüdâyî (k.s.) dedi ki: Ben, Şeyh Ziyaü'd-Din Tâcü'l-Ârifîn Rehavî'nin elinden kelime-i tevhîdi ahz ettim ve meşâyih hırkasını giydim. Osman Ziyau'd-Dîn der ki: Ben, asrında kutbu'd-devâir olan eş-Şeyh Abdurrahmân Tâlebânî'nin elinden, zikri ahz ettim ve hırkayı giydim, o da eş-Şeyh Ahmed Tâlebânî'nin elinden, o da eş-Şeyh Mahmud el-Kâdirî ez-Zenginî'nin elinden, o da eş-Şeyh Ahmed Ziyau'd-Dîn Hindî Lahûrî'nin elinden, o da eş-Şeyh Muhammed b. Hüseyin el-Ezmirânî'nin elinden, O da eş-Şeyh Abdurrezzâk el-Hamevî'nin elinden, o da eş-Şeyh Abdurrahman Haselânî'nin elinden, o da, eş-Şeyh Burhanu'd-Dîn Zenginî'nin elinden, O da, eş-Şeyh Nuru'd-Dîn Şâmî'nin elinden, O da, eş-Şeyh Muhammed Ma'sûm el-Medenî'nin elinden, o da eş-Şeyh Osman el-Geylânî'nin elinden, O da, Cemâlü'l-Irak eş-Şeyh es-Seyyid Abdurrezzâk Geylânî'nin elinden, o da, es-Seyyid Hazret-i Gavsü'l-Âzam ve İmamu'l-Efhâm ve Mürşidü'l-Aktâb, Sâkinu'l-Bağdâd Abdülkādir Geylânî'nin elinden zikri ahz etti ve hırkayı giydi.*[15]

Gecenin her sülüsü âhirinde
Huzûr ile uyan uyku yerinde
Yakîn olmaya Hakk'a niyyet eyle[16]

---

tamam ettikten sonra bir Fâtiha, üç İhlâs oku daha önce geçtiği gibi enbiyâ ve evliyânın ruhlarına hediye edip kalk. Artık gezerken, otururken, kalkarken abdestli yada abdestsiz, dâima kalbinde *Allah Allah* de! Abdestli olsan daha iyi olur. Bu şekil üzere dersine devam et! Rüyâ görür isen kimseye söyleme, dâima sâlih insanlar ile otur, kimsenin işine karışma, hiç kimsenin hallerini merak edip araştırma, dâima nefsinin aksine hareket ederek, Cenâb-ı Hakk'ın rızasını elde etmeye çalış! Dünya idaresi için de kendine bir iş bul, helal kazanç ile çoluk çocuğunun geçimini temin et! Kimseyi incitme, kapı komşuna yardım et, her işte doğru ol, kimsenin malına ırzına taarruz etme, her şeyde sabırlı ol, acele etme, evliyânın ruhaniyetlerinden yardım iste, dâima ruhaniyetlerine oku, dersine devam et, her an hafi zikr edip, namazlarını vaktinde kıl! Bizi unutma, biz de seni unutmayız. Allahu Teâla yardımcın olsun ve Hazret-i Pir-i Âzâm'ımız (Şah Abdülkadir Geylani (k.s.)) elinden tutsun" diye de dua eder idi." Allahu Teâla, onun sırrını mukaddes kılsın. (*Ömer Hüdâyî Baba Dîvânı, Muharrem Hilmi'nin El Yazısı İle*, vr. XX; Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 46.)

[15] Muhammed Emîn Îzûlî, İcâzetnâme, Muharrem Ayı 1909, Elâzığ Kövenk Hacı Ömer Hüdâyî Baba Külliyesinde.

[16] "Allahu Teâlâ'yı sıdk ile zikret, kalbinde Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Hakk'ın (c.c.) Huzuru'na böyle git, kalbinde, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Böyle çalışırsan, mutlaka, Hakk (c.c.), sana tecellî eder, feleklerin Rabbi olan Allahu Teâlâ, Besîrdir, her şeyi lâyıkı ile görücüdür, bunu bil ve kalbinde, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Hacca niyyet edip yola çıkıyorsun amma Hindistan yolunu tutuyorsun, bilmiyorum nereye gidiyorsun, kalbinde, Allahu Teâlâ'nın

Âdâb u sünnet ile vudû eyle
Dilinde aşk ile tevhîdi söyle
Abdesti bu sûretle ikmâl eyle

Ey Kâdiriyye youna giren! Sen de gecenin son üçte birinde huzûr ile uykudan uyan. Niyyetin Hakk'a yakın olmak olsun. *Lâilâhe illellah* tevhîd kelimesini aşk ile söyleyerek abdest al! Abdest alırken abdestin sünnetlerini ve edeblerini de gözet. Bu şekilde abdesti tamamla.

Hâli bir yeri intihâb et ey cân
Orada zikr u fikrin olsun her ân
O mahalle varıp seccâdeni ser
Namaza dur söyle Allahu ekber

Ey cân! Kendine, Hakk'ı zikredip tefekküre dalacağın boş bir yer seç! O yere gidip seccâdeni ser ve *Allahu ekber* diyerek Namaza başla!

Çıkar kalbinden mâsivâyı ey yâr[17]
Huzur-ı girdikâre yok olup var[18]
On iki rek'at teheccüd namâzı
Kıl ondan sonra Hakk'a et niyâzı

Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Dünyâyı kalbinden çıkarıp doğru yola gidersen ve eğer Hakk'ı bulayım dersen, kalbinde, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Mâdem ki Hakk'ı (c.c.) istiyorsun, Allahu Teâlâ'dan başkasını kalbinden sil! Bundan başka ne yapacaksın, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Eğer Hakk'a (c.c.) âşık isen, Hak Yolu'na lâyık bir yolcu isen ve eğer sözünde sadık isen, kalbinde, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. Allahu Teâlâ'yı seviyorsan, Hüdâyî'nin, sana doğru söylediğini bil! Allahu Teâlâ'dan başka olan her şeyi kalbinden çıkar ve gel, kalbinde, Allahu Teâlâ'nın Cemâli'ni müşâhede etmekten ve onun (c.c.) ebedî rızasını kazanmaktan başka bir maksûdun, bir niyyetin olmasın. (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 50.)

"Bu dünya gaflet diyârıdır, rahatı hep yalandır ha! Sen de bilirsin ki, bu dünyâ fânidir ve vefâsızdır. Allah'tan (c.c.) gayrısını gönlünden çıkar, dâima ölümü hatırla, elinde fırsat varken gel, gönlünü uyandır ha! Büyük söz söylemekten uzak dur, bir an bile gönül yıkma, nefse uyup da gönül yıkmak, âşıklar için ziyândır ha! Bu nefs ile şeytan sana düşmandır, onlara sakın güvenip de uyma, Bunlar, insanı yarı yolda bırakırlar ha! Bu dünya her ne kadar türlü süslerle gözüne görünürse de, onun nakışlarına bakıp da aldanma, onun bekâsı yoktur, yalandır ha! Dünyânın nakışlarına aldananlar, sanarlar ki bunun zevki ebedîdir, hiç tükenmeyecektir, bilmezler ki, bunlar gölge gibidirler ve tez geçerler. Allahu Teâlâ'ya âşık olanlar, ondan (c.c.) başkasına hiç meyl ve muhabbet etmezler ki, ondan (c.c.) başkasına meyl etmenin dâima yaman olduğu mâlumdur. Allahu Teâlâ'nın zikrine devam et, sakın divâne gibi boş gezme, vakit âhir zamandır, bundan haberdar ol ha! Ey Hüdâyî! Cennete girenler kimdir bilirmisin? Cennete girenler, Allahu Teâlâ'nın emirlerine kulak verip onları yerine getirenlerdir ha." (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 51.)

[18] "Bu dünyâya geldiğin asıl âlemini düşünerek ağla, Hüdâ'nın aşkına düşüp su gibi çağla, günahına gönülden tevbe et, yüreğini aşk ateşi ile yak, Hakk'a giden yola koyul ve çalış! Dînin emirlerini yerine getir, yolculuk için bir azık hazırla! Azîzim, şimdiden işini sağlama al! Her an cân u gönülden Hakk'ı zikret! Gece ve gündüz abdestli olarak ve temiz bir kalb ile Kur'an-ı Kerim'i oku! Böyle yaparsan, Hazret-i Allah (c.c.), senin gönül kapılarını açar. Bir yol ki şeytan yoludur, o yola gitme! Ey Allahım! Hüdâyî kulun sana ilticâ eyledi, afvı için sana çok yalvardı. Hüdâyî kulun der ki, "Ey Allahım murâdımı ihsan et! Rahmân rengi ile boya ve şahlara has güzel bir koku ile kokulandır!" (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 52.)

Namaz kılarken, Allahu Teâlâ'dan gayrı olan her şeyi kalbinden, düşüncelerinden uzaklaştır. Varlık ve benliğinden tamamen sıyrılarak Allahu Teâlâ'nın huzuruna çık. Bu hal ile 12 rek'at teheccüd namazı kıldıktan sonra Hakk'a yalvararak niyazda bulun![19]

Eğer mümkün olmaz ise teheccüd
İki rek'at kıl Hakk'a et taabbud
Duâ et afvını iste Hüdâ'dan
Günâhın mağfiret ede yaratan

On iki rek'at teheccüd namazı kılmak mümkün olmazsa, iki rek'at kılarak Hakk'a kulluk eyle! Allahu Teâlâ'ya seni af etmesi için dua et ki o yüce yaratıcı senin günahlarını bağışlasın.

Bu da sana olmaz ise müyesser
Sakın terk edip olma hiç mükedder
Sabah namâzından evvel yâ sonra
Kıbleye karşı dur olma âvâre
Namâzda oturur gibi kuûd et

Teheccüde kalkmak sana zor gelirse, sakın ibâdeti terk edip de tasalanma! Sabah namazından önce ya da sonra namazda oturur gibi kıbleye karşı otur.

Atıp mâsivayı rûhen suûd et[20]
De, affet günâhımı Ğafûr Allah
Oku yigirmibeş esteğfirullah
Bir Fâtiha, üç İhlâs, üç salevât
Oku sıdk ile dikkat et begâyet

Allahu Teâlâ'dan gayrı her şeyi kalbinden çıkar at! Böylece rûhun yüceliklere ulaşsın. Yirmi beş kere *esteğfirullah* okuyarak *Ey günâhları bağışlayan Allahım, günâhımı affet* diye yalvar. Sonra *bir Fâtiha, üç İhlâs, üç salevât* oku. Bütün bunları dikkatlice oku!

---

[19] "Gece ve gündüz, Hakk'a yalvar, feryâd ü figân et! Tâ ki, irfân nûru kalbini aydınlatsın, Seher vakti Allahu Teâlâ'ya boyun eğerek yalvar, ilticâ et ki, Allahu Teâlâ, sana tecellî kılsın, yatarken de onun (c.c.) huzurunda olduğunu düşün, sakın Allahu Teâlâ'dan gâfil olma, eğer böyle yaparsan Sübhân olan Allahu Teâlâ'nın Sırrı sana açılır. Onun (c.c.) dergâhına boynunu eğ ve iste, ihsân sahibi olan o Azîmüşşân istediklerini sana verir, Ey Allahım! Ben senin, günahkâr, âsi, mücrim bir kulunum, çok isyân ettim, hatamı biliyorum, ey beni yaratan, besleyen ve bana hayat bahşeden Rabbim, bana tecellî kıl, kalbime, her an, aşkının nuru dolsun Ey Rahîm ve Rahmân olan Allahım! Hüdâyî kulunu ve Hak yolunda ona kardeş olanları affet." (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 53.)

[20] "Gönülden, Allah'tan (c.c.) gayrısını çıkar, Allahu Teâlâ'nın huzuruna var, sus! Cân ü gönülden zikr eyle, Allahu Teâlâ'nın huzuruna var, sus! Hakîkatte Hudâ'dan (c.c.) gayri hiçbir şey yok, gönlün uyanık olsun! Gel kalbine gelen hâtıraları hıfz et, Allahu Teâlâ'nın huzuruna var, sus! Yâni kalbinin kapısını bekle, Allah'tan (c.c.) gayrısı içeri girmesin, ağyârı kalbine hiç koyma, Allahu Teâlâ'nın huzuruna var, sus! Sana tecelli olsa veya sana bir nidâ gelse, sakın ona meyl etme, Allahu Teâlâ'nın huzuruna var, sus! Her dem huzura devam et, kalbini bir an bile ayırma Ey gözüm! Tâ sonuna kadar git, Allahu Teâlâ'nın huzuruna var, sus! Hüdâyî'nin yolu budur, tutar isen zuhûr eder, vucûdun tamamen nûr olur, Allahu Teâlâ'nın huzuruna var sus!" (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 54.)

Bağışla rûh-i pâki Mustafâ'ya
Âline ashâbına bâsafâya
Pîr Abdulkâdir'in rûhuna bahşet
Hüdâyî'nin rûhuna sonra bahşet

Bir Fâtiha, üç İhlâs, üç salevâtın sevâbını Muhammed Mustafâ'nın (a.s.) temiz rûhuna, ehl-i beytinin, safâlı ashâbının, Abdulkâdir Geylânî'nin ruhlarına ve Hacı Ömer Hüdâyî'nin rûhuna hediye et![21]

Hüdâyî'nin hayâlin kalbde nakşet
İki kaşı arasına nazar et
Onun ile diz be diz ol hemnîşin
Gözle sıdk ile kaşların arasın

Hacı Ömer Hüdâyî'nin (k.s.) hayâlini kalbine nakşet. Onun sîmasını hayâlinde canlandır. Hayâlinde teşekkül eden sîmasında iki kaşının arasına düşüncelerini yönelt. Kalb gözünle bak. Onunla diz dize oturduğunu düşün ve kaşlarının arasına kalben yönelip teveccüh et. Bunu yaparken onun kâmil bir Allah dostu olduğuna inanarak sâdık ol.

İstimdât et ruhâniyyetlerinden
Alasın feyzini himmetlerinden
Böylece nîm ya bir sâat kadar dur
Otur huzûr-ı şeyhte etme kusur

Hacı Ömer Hüdâyî'nin (k.s.) rûhaniyetinden yardım iste.[22] Eğer böyle yaparsan onun sana yapacağı dua ve kalbini sana çevirmesi ile ilâhî feyz kalbine ulaşır. Bu şekilde yarım saat

---

[21] Allahu Teâlâya dua ederken vesîleye sarılmanın çeşitli yolları vardır. Onun dostlarının rûh-ı şeriflerine okuyup istimdât etmek de bunlardan biridir. Abdulkâdr Geylânî (k.s.), şu ifâdelerle Hakk'a tevessül ederdi. " Yâ Rabbî! Azîz kitâbınla, Kerîm Nebin olan Efendimiz Muhammed Sallellahu Aleyhi ve Sellem ve onun yüce şerefi ile, babaları İbrâhîm ve İsmâîl ile, arkadaşları, Ebu Bekir, Ömer, Zinnûreyn Osmân, ve onun âli Fâtımâ ve Alî ve bu ikisinin çocukları Hasan ve Hüseyin ile ve amcası Hamza, Abbâs ve iki zevcesi Hatîce, Âişe ile sana tevessül ediyor, senden istiyor ve sana yöneliyoruz." (El-Füyûzatü'r-Rabbâniyye, 150.; Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 27.)

[22] "İşleriniz hakkında hayrette kalıp âcizliğe düştüğünüzde kabir ehlinden yardım isteyin" hadîs-i şerîfinin şerhinde, Sareddîn-i Konevî (k.s.) der ki: "Bil ki Allahu Sübhânehu ve Teâlâ terbiyesini tamamlayıp kemâle ulaşan velî kulunu kalbine tecellî buyurur, nüzûl eder. O velî kulun kalbi Rabbulâlemîn'in tecelli buyurduğu bir mekân bir kabir hâline dönüşür. Bu velî kul kabir ehli gibi olur. Din ve dünyâ işleri konusunda hayrete düşen bir şahıs, ondan yardım isterse, hayretinden onu çıkarma ve işini tamamlamada ona yardım eder, anla!" (Sadreddîn Konevî, Şerhu'l-Hadîs-i Erbeîn en-Nebevî, Mısır 1324, 47.; Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 28.)

Hacı Ömer Hüdâyi Baba Kövenki (k.s.), bir kasîdesinde, Hazret-i Abdülkâdir Geylâni'den (k.s.), şöyle istimdâd eder:

"Yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Ben, sana bağlandım, senin yoluna girdim. Sen benim elimden tut, destgîrim ol, yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Ah! Ne kadar çalıştım ise, kabr-i şerîfine süz sürmeye, bir yol bulamadım, bir çârem olmadı. Ne edeyim! Ayrılığının derdini çekmeye takatim kalmadı. Sen benim elimden tut, yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Gerçek âşıklar, Allah sevgisinden başkasını ne etsin. Senin bu mübârek yoluna girenler mânâ aleminin inci ve mercanlarını toplarlar, Allahu Teâlâ'nın sevgisini elde ederler. Çünkü Senin bu mübârek yolun, taa merdlerin pâdişâhı olan İmâm Aliyyül Mürtezâ'ya (k.v.) ulaşır. Sen benim elimden tut, yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Ey Hakk yolunun yolcusu! Allahu Teâlâ'nın emrinden gâfil olma, o emirleri yerine getir. Dünya işlerine de fazla dalma. Bu mübârek yola aşksız olarak girenler, yolda birer birer dökülür, Allahu

veya bir saat kadar dur! Hacı Ömer Hüdâyî'nin (k.s.) huzurunda olduğunu düşünerek otur! Ona kalbini yöneltmekte kusur etme![23]

Yâni kalb gözüyle ol şeyhe nâzır
Bulup cemâlini kalbinde hâzır
Can u dilden nazar et hiç usanma
Bu nisbetten usanıp geri kalma

Hacı Ömer Hüdâyî'nin (k.s.) cemâlini, sîmâsını kalbinde hazır bulup, sîmasını hayâlinde canlandırıp kalbini ona yönelt ve iç duyunla ona bak! Ona kalb ve düşünce gözünle bak. Bu bakıştan hiç usanma! Usanıp da bu bağlılıktan geri kalma. Usanmadan onun sîmasını hayâl etmeye devâm et! Sonuçta bu bağlılık seni ilâhî nûrlara ve feyzlere ulaştıracaktır.[24]

Ederse aks sana şeyhin kemâli
Görürsün yüzünde nûr-i cemâli
Sa'y et ki olasın seyrinde fâni
Hep eşyâda göresin fâil anı

Kalbinle yaptığın bu yönelişe devâm edip de Hacı Ömer Hüdâyî'nin (k.s.) gönül olgunluğu senin gönlüne aksedip yansır ise onun sîmasında cemâl nûrunu görürsün.[25] Çalış ki Hakk'a giden bu yolda varlığın ve benliğin eriyip gitsin, yok olsun, fâni olsun. Eğer varlığın ve benliğin eriyip giderse, bütün âlemde, bütün eşyâda, zerreden kürreye olan işlerin, meydana gelen oluşların hepsinin gerçek fâilinin yâni onları takdîr edip yaratanın Allahu Teâlâ olduğunu görüp anlarsın. Benliğin yok olması için bu bağlılığa usanmadan devâm etmek gerekir.

Teâlâ'ya vuslat edemezler. Bu yolda aşk gerektir. Bu mânevi yolda, yol kesen harâmiler vardır, bazı yolcuların bütün mânevi kazançlarını alıp giderler. Sen benim elimden tut, yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Ey tâlib! Bu sözlerim gerçektir, buna inan. Âhiret âlemine göçme vakti yaklaştı, bu gaflet uykusundan uyan artık. Bu mübârek yolun eşiğine baş koyanların, kalblerinden dünyâ sevgisini çıkarıp atması gerekir. Sen benim elimden tut, yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî! Varsın, isteyen cennet arzusu ile Hakk'a kulluk yapsın. Benim kulluktan maksadım ise Allahu Teâlâ'nın Dîdârı'nı ve Cemâli'ni müşâhade etmektir. Sen benim elimden tut, destgîrim ol, yâ Hazret-i Abdülkâdir Geylânî!" (*Ömer Hüdâyî Baba Dîvânı, Muharrem Hilmi'nin El Yazısı İle,* vr. XX; Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 28.)

[23] Hacı Ömer Hüdâyi (k.s.), orta boylu, vücûdu güçlü, endâmı ölçülü, gâyet yiğit ve şecâatli olup ata binmekte mâhirdi. Şemâil-i şerifleri gâyet gökçek ve mütenâsib idi. Şöyle ki, orta boylu olup cemâat içinde mümtâz ve mehîb olurdu. Çehre-i şerîfi müdevver ve hûb idi. Vücûd-ı letîfi aslen mülehhem olup tecellî-i zâta mazhar olmağla lehmi nâbud ise de mülehhem görünürdü. Benzi beyaz olup biraz bal rengine mümâsil idi. Gözleri siyah ve turuncu olup gâyet câzib ve mütebassir idi. Sakal-ı Şerifi ak ve uzunca idi. Saçları ak ve üçer örük sağ ve sol memelerine kadar salkar idi. Hâsılı Hüdâsı onu gâyet hûb ve mütenâsibu'l-Endam olarak yaratmıştı. Re's-i saâdetine keçeden bir sivri külâh kor, üzerine yeşil sarık sarardı. (Hilmî, Muharrem, *Kutbu'l-Ârifîn, Gavsü'l-Vâsılîn, Mürşid-i Âzam ve Pîr-i Mufahham Olan, Tarîkat-ı Âliyye-i Kâdiriyye Hulefâsından ve Harput Velâyet-i Celîlesi eşrâfından Seyyid Şeyh Hacı Ömer Hüdâyî Kuddise Sırrahu'l-Âli Hazretleri'nin Tercüme-i Hâli ile* Menâkıb-ı Celîleleri, vr. 5.; Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 39.)

[24]

Birinci mertebe bu râbıtadır
Bu sırra nâil olmak ne atâdır
İkincisi fenâ fi'r-Rasûl oldu
Üçüncüsü de fenâ fillah oldu

Hakk'a giden yolda, birinci basamak bu bağlılıktır. Bu bağlılık, gönül âleminde, kâmil insan ile beraber olduğunu onunla diz dize oturduğunu düşünerek, sîmasını hayal etmek ve iki kaşının arasına gönül gözü ile bakmaktır. Bu bağlılığa tasavvuf terminolojisinde *rabıta* denir. Râbıta, Allahu Teâlâ'nın kullarına ihsân ettiği sırlardan bir sırdır. Bu bağlılık vâsıtası ile kulun varlık ve benliği erir, kötü ahlâkı yok olur, Rasûlullah'ın (a.s.) ahlâkı ile ahlâklanır. Bu sırra ulaşmak ne büyük ihsândır! Birinci basamakta varlığı ve benliği kâmil insanın varlığında ve muhabbetinde eritmek mümkün olursa ikinci basamağa geçilir. Bu basamakta da Rasûlullah'ın (a.s.) muhabbetinde yok olmak vardır. Buradan da üçüncü basamak olan Allahu Teâlâ'nın muhabbetinde yok olmak haline ulaşılır ki asıl aranan budur. *Fenâ fillah* denilen bu hâle ulaşmanın başlangıç adımı, kâmil insanın muhabbetinde yok olmaktır. *Fenâ fişşeyh* denilen bu yok oluşun gerçekleşmesi için kalb gözü ile ona teveccüh edip yönelmek ve bunu inanarak, usanmadan devam ettirmek gerekir.

Kim enâniyyetinden olsa hâlik
Bu üç mertebeye erer ol sâlik
Eğer fenâ müyesser olmaz ise
Yâni ki enâniyyet gitmez ise
Daha varlık dağını delemedin
Lime'allah sırrına iremedin

Kimin ki benliği ve varlığı helâk olup eriyip gitti. Kendisinde gurur, kibir, riya, gösteriş ve bunun gibi bir nice kötü ahlâk gidip yerlerine Rasûlullah'ın (a.s.) güzel ahlâkı yerleşti. Kendi güç ve kuvvetinin bir hiç olduğunu, bütün gücün, kudretin Allahu Teâlâ'dan geldiğini gönül gözü ile anlayıp bildi. İşte ozaman bu Hakk yolcusu saydığımız üç mertebeye de erişir. Buna fenâ (yok oluş) denir. Eğer varlık, benlik yok olmaz ve buna bağlı olarak *fenâ* hali meydana gelmez ise, bu demektir ki sen daha varlık ve benlik dağını delemedin. Senin varlığın ve benliğin bir dağ gibidir. Allahu Teâlâ'nın muhabbeti ile senin aranda bir dağ gibi engeldir. Allahu Teâlâ ile gönül âleminde beraber olmak yâni her ân onun huzurunda olduğunu idrâk edip, onu sevmek ona bağlanmak, ondan başkasını kalbden çıkarmak bir sırdır. Bu sırra ulaşmak için, aradaki engel olan varlık ve benlik dağını delmek gerekir.[26]

Bu kez ervâhlarından iste imdât
Kalbinde açıla dehlîz-i sedâd
Yürekten ah eduben huzûr ile

[26] "Rabbinle senin aranda ki nefis perdesini kaldır da Allahu Teâlâ'nın neler yarattığını gör ki, tatlı bir mânevi zevk alasın. Aşk deryâsına düştüm, gönlüm devamlı maânevi bir safâ içinde, ey Hakk'a kul olan kişi! Gel, sen de bu aşk deryâsına gir ki tatlı bir mânevî zevk alasın. Bana hiç sıkıntı verme, senin nasihatini işitmiyorum, sen, irfân mektebine gel ki, tatlı bir mânevî zevk alasın. Ey Hakka kul olan kişi! Kalbini gösterişten ve mânevî kirlerden temizle, daima tevhid (lâilâhe illellah) kelimesini zikret ki, tatlı bir mânevî zevk alasın. Korkma! Şânı pek yüce olan Allahu Teâlâ seni red eylemez. Onun (c.c.) kapısında boynunu bük ki tatlı bir mânevî zevk alasın. Gönlünü insanlardan uzaklaştır, orada, Allahu Teâlâ'nın gayrı ne varsa at! O kadar çok zikret ki, tatlı bir mânevî zevk alasın. Hüdâyî der ki, günâhını Kerim olan Rabbine itiraf et, ve onun (c.c.) kapısında dâima yalvar ki, tatlı bir mânevî zevk alasın." (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 55.)

Esteğfirullah el azîm söyle

Eğer bu sırra eremedin ise bu defa Hacı Ömer Hüdâyî'nin (k.s.) rûhundan yardım iste.[27] Eğer yardım istersen, gönlünde bir doğruluk ve istikâmet dehlîzi açılır. Bu halde yürekten *ah* ederek huzûr ile, *Azîm olan Allah'tan bağışlanmamı isterim* de!

Yarım sâat kadar bu şuğl-i pâki
Edip icrâ yürekten eyle bâki
Eğer olur isen şeyhinde fâni
Tamam hâli sana akseder ânı

Hacı Ömer Hüdâyî'nin (k.s.) rûhaniyyetinden yardım isteyerek yarım saat kadar bu temiz teveccüh işini icrâ edip, Allahu Teâlâ'dan bağışlanma dileyerek gönülden ağla! Eğer Hacı Ömer Hüdâyî'nin (k.s.) muhabbetinde varlığını yok edersen, onun bütün halleri, güzel ahlâkı senin gönül aynana aks edip yansır.

Eğer bu da müyeser olmaz ise
Enâniyyet şâibesi kalırsa
Bu kerre Allah Allah deyu vird et
Dilinden hiç bırakma bunu zikret[28]

Eğer bununla da enaniyyetin yâni varlık ve benliğin eriyip gitmez ise, sende varlık ve benlik lekesi, kiri, kusuru, noksanlığı kalırsa, bu defa *Allah Allah* diye zikrederek İsm-i Celâli kendine vird edin ve bu zikri dilinden hiç bırakma! Senin her gün yapacağın dersin İsm-i Celâl zikri olsun.

Yatarken otururken kalkar iken
Cünub ya abdestsiz olup gezerken
De, Allah Allah, her an durma zikr it[29]
Gönülden huzûru mevlaya var git

Her hâlinde ism-i celâl zikrine durmadan devam et! Gönülden Mevlâ'nın huzuruna git!

---

[27] Anadolu'nun yetiştirdiği kümmeliynin büyüklerinden olan bu kutsal gönüllü veli, "İhtiyacı olup da bizden yardım istemeyenin yüzü bir kara, istendiğinde eğer biz yardımına yetişmezsek bizim yüzümüz iki kara olsun, biz hayatımızda kındaki kılıç gibi, mematımızda kından çıkmış kılıç gibiyiz" kelâmını söyleyerek alemşumul olan yüce tasarruflarını izhâr buyurmuşlardır. (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 29.)

[28] "Zikir halkasına gel, ar etme, utanma! Her zaman gönülden ağla, zar eyle! Allahu Teâlâ'ya gönülden tevbe et, onun (c.c.) kapısını bekle, "Bâri" olan Allahu Teâlâ sanma ki seni mahrûm eder. Bir kulu ne zaman figân etse, onun derdine derman verir, sen iste, murâdın ne ise o (c.c.) verir. Allahu Teâlâ'nın fiil tecellisi böyledir. Sen iste, murâdın ne ise o (c.c.) verir, Allahu Teâlâ'nın fiil tecellisi böyledir. Hiç lâyıkmıdır ki, bu dünya zevki için, böyle bir sevgiliyi terk edesin!" (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 56.)

[29] "Ey Alahım! Sana âşık olan sâlik, kapında dâima senden ister, her neye sahip olursa, onu Hakk (c.c.) yolunda fedâ etmeyi düşünür. Bu dünyaya gelip gitmek acâib bir ilahî sırdır, Bu sırra tam olarak mazhar olanlar, mürşid-i kamillerdir Allahu Teâlâ bu sırrı, 'Vemâ halektü'l-Cinne" âyetinde gizledi, bu ilmi fehm iden, hakîkaten akıl sahibidir, İnsan, bu dünya aklı ile ne kadar hikmet dersi okursa okusun, hatta felâtun olsa bile o, yine bir câhildir Muhakkak, alimin ilmi, onun cehâletini giderir, Allahu Teâlâ'nın rızâsını tahsîl eden, ilmiyle amil olan kişidir. Nefsin hevâsını gönlünden sil de daima zikret, Allahu Teâlâ'yı zikredenler, onun (c.c.) vuslatına nail olurlar." (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 57.)

Eğer ihlâs ile devam edersen
Bu üslûp ile zikredip gidersen[30]
Açılır feyz kapısı nûr-ı dîdem
Murâdın hâsıl olur gelse adem

Ey gözümün nûru! Eğer samimiyet ile İsm-i Celâl zikrine bu şekilde devâm edersen, sana feyz kapısı açılır, varlığın ve benliğin yok olursa isteğin hâsıl olur.[31]

[30] "Bu dünyaya gelen, yoksul, zengin, sultan bütün canlar toprak oldu, gelin zikredelim ya Hû! Bu dünyaya gelenler, bütün varlıklarını terk edip gittiler, bu gün gitme sırası bize geldi, gelin zikredelim ya Hû! Bu dünya, özellikle nefsine uyanlar için bir tımarhânedir. Bu külhan gibi olan dünyaya gönül verme, gelin zikredelim ya Hû! Bu altın ve gümüş toplama sevdâsından vazgeç, inkâr etmeyi bırak, ikrâr et, bülbül gibi ol da gül bahçesine gel, gelin zikredelim ya Hû! Bu dünyaya meyl etme, evlâd u iyâl birer imtihandır. Sonra cezâya çarpılırsın, gelin zikredelim ya Hû! Gamdan kurtulmak istersen, Allahu Teâlâ'dan gayrısına iltifat etme, Muhammed Aleyhisselam'a salevât getir, gelin zikredelim ya Hû! Mest ü mudâm olup da aşk yolunda makam sahibi olmak istersen, sabah akşam Hakk'ı (c.c.) zikreyle, gelin zikredelim ya Hû! Aşksız olanlarla birlikte bulunma, Allah'tan (c.c.) gayrısını gönlüne koyma, nefsinle mücâhede et, gelin zikredelim ya Hû! Elinde fırsat varken, Allahu Teâlâ'nın zikrine dikkat et, her zaman bu sağlığı bulamazsın, gelin zikredelim ya Hû! Sen hemen zikirle meşgul ol da kalbine iman nuru dolsun, Allahu Teaâlâ'yı her zaman zikret, gelin zikredelim ya Hû! Hüdâyî nasîhat etti de gönüllerin bağı çözüldü efendi! Kalb huzuru ile, gelin zikredelim ya Hû! (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 58.)

[31] "Şunu muhakkak bil ki, âşıklar, mâşûkları ile ferah bulur, hücresinde oturan talebe, dersini yapmakla ferah bulur, Ey Oğul! Gözlerini aç da bülbüle bir bak! O Bülbül, daldan dala uçarak, güller ile ferah bulur. Kuşlar, ğulğule ile çimende, her zaman, ötüşürler, aşk ile nâle ederler, böyle ferah bulurlar. Dünyayı isteyenler, Hakk yolunun yolcularından ayrılır, altın ve gümüş toplayıp isyan ile ferah bulurlar. Ölümü unutarak, Allah'tan (c.c.) başkasına meyl ederler, koltuklarına otururlar, dinarlar ile ferah bulurlar. Allahu Teâlâ'ya âşık olanlar, dünyanın süsünden anlamazlar, dervişlik hırkasını giyer ve Allahu Teâlâ'yı zikretmekle ferah bulurlar. Âşık olanlar, aşk ile sevdiklerini çok zikrederler, sevdiklerinden başkasını terk ederek, sevgilileri ile ferah bulurlar, Ey Hak yolunun yolcusu! Eğer âşık isen, Allahu Teâlâ'yı her zaman zikret Allahu Teâlâ'dan gayrısını terk eden, onun huzurunda bulunmakla ferah bulur. Ey Hüdâyî! Gafleti bırak da, gel gece gündüz, Hakk'ı zikret, âşıkın kalbi, o Yüce Yaratıcı ile ferah bulur." (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 59.)

Eğer Hak var olup sen yok olursan[32]
Seni fâni Hakk'ı mevcûd bulursan
Yâni umum vücûdun zikrederse
Enâniyyet sönüp tamam giderse
Devam et bâdehu tevhîde her bâr[33]
Bekâ hâsıl ola tâ sende ey yâr

Varlığın ve benliğin eriyip yok olması ile gönül âleminde Hakk varolur. Yâni Hakk'ın varlığını duyup hissedersin. Her ân onun huzurunda olduğunu anlarsın. Ey yâr! Kendini, varlığını, benliğini fâni yâni yok ve hiç olduğunu, gerçek varlığın Hakk'ın varlığı olduğunu anlarsan, bütün vücûdun ve varlığınla Hakk'ı zikretmiş olursan, varlık ve benliğin bütünü ile sönüp giderse, işte ondan sonra, her ân tevhîd kelimesine, *lâilâhe illellah* zikrine devâm et ki sende *bekâ* hâsıl olsun.

Karışma nâsa gıybet eyleme hiç[34]
Bu dünya keşmekeşinden tam giç[35]

---

[32] "Allahu Teâlâ'nın dîdârına talib olan, mahlûkâtı kalbine, Allahu Teâlâ'nın yoluna giden, mahlûkâtı kalbine koymaz, dâima Hakk'ı zikredip de gece gündüz o muhabbetle ağlayıp inleyen, gerçek sevgili olan Allahu Teâlâ'ya talib olan, mahlûkâtı kalbine koymaz. Rızâ yolunu gözetip de sıdk ile Allahu Teâlâ'ya giden, nefsin arzusunu terk eden, mahlûkâtı kalbine koymaz Hak yolunun yolcusu bir şeye darılıp da, mürşidinin izinden ayrılmaz ve bu dünyaya sarılıp, mahlûkâtı kalbine koymaz. Rızâ yolunda üstün olan zatlar, doğru ile yanlışı ayırt eder. Allahu Teâlâ'yı seven aşıklar, mahlûkâtı kalbine koymaz." (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 60.)

[33] "Gel, Hakk'ı (c.c.) çok zikredelim, hem de ismini vird edelim. Gece ve gündüz halvet edip, aşk ile tevhîd edelim! Gel, altın ve gümüş toplamayı bırak, böyle cife gibi olan bir işten uzaklaş, bütün herkese Hak rehberi ol, aşk ile tevhid edelim! Gel, hemen tevhîde çalış, bülbül gibi figan et, Allahu Teâlâ, maksûdunu verir, buna inan, aşk ile tevhid edelim! Allahu Teâlâ'ya yüzünü döndür ve ona (c.c.) kendini sevdir, Zikrederek, özünü pak et, aşk ile tevhîd edelim! Zikre çalış, tenbel olma, mâsivâ ile uğraşmaktan el çek, Hak meydanı açıldı, gel, aşk ile tevhid edelim! Ey dostum! Hakk'ın yolu çoktur amma hepsinin efdal olanı tevhîddir. Bu gül bahçesinin bülbülü ol, aşk ile tevhîd edelim! Rasûlulllah Sallellelahu Aleyhi ve Sellem, "bütün zikirlerin efdali, kelime-i tevhîddir" buyurdu, kâmil insanların yolu budur, aşk ile tevhîd edelim! Allahu Teâlâ'nın zikrine devam et, çünki, has ü âm bütün insanlar zikr eder, gönül, aşkta makam bulur, aşk ile tevhid edelim! Hüdâyî Baba! Gel azmet, bu dâr-ı girdâba düşme, aksi halde, bütün ömrün hebâ olur, aşk ile tevhîd edelim." (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 61.)

[34] "Hak yolunun yolcusuna yakın ol, dünya ehlinden uzaklaş, sâdık dosta yakın ol, dünya ehlinden uzaklaş! Dünyada, gaflet ehline hiç iltifat etme, gafleti terk edip dünya ehlinden uzaklaş! Kendine, tecrübeli bir mânevî hekim ara, hal ehli insanlarla otur, dünya ehlinden uzaklaş! Kimsenin işine karışma ve kimsenin gönlünü de yıkma! Nefis ve şeytandan uzaklaşarak daima Hakk'ı (c.c.) zikret! Kimseden bir fayda yoktur, hemen ardına düşme, eğer murâdın Hak (c.c.) ise, kevn ü mekândan uzaklaş! Eğer hüsrân ehline uyarsan, her zaman seni Hak'tan (c.c.) alıkoyar, eğer nasîhatimi dinlersen, hüsrân ehlinden uzaklaş. Ey Hüdâyî! Sen gel, pendini tut ve onunla amel et, hevâ ehlinden uzaklaşarak sâdık aşıklarla beraber ol!" (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 63.)

[35] "Fikr ederek asla ikaz olmadın, şükrederek asla ikaz olmadın, Allahu Teâlâ, sana bunca ni'met ihsan etmiş amma, bunları düşünerek asla ikaz olmadın. O Azîmüşşan, seni bir damla sudan yarattı amma, bunu anlayıp da asla ikaz olmadın. Allahu Teâlâ, sana akıl verdi ve konuşma yeteneği verdi de seni bütün mahlûkattan mümtâz kıldı amma, bunun anlamını kavrayıp da asla ikaz olmadın. Daha ne zamana kadar gaflet uykusundan uyanmayacaksın, zikrederek asla ikaz olmadın. Aklını başına hiç toplamadın, dikkat ederek asla ikaz olmadın.

İlişme kimseye hem bedbîn olma
Niçin bu böyle oldu diye solma
Yerincedir kamû eşya serâser
Cenab-ı Hakkın emridir biliser[36]

İnsanların arasına karışma, kimsenin arkasından konuşma, kimseye ilişme! Bu dünyânın karışıklığından gönül âlemini tamamı ile uzak tut! Ümitsiz olma, her şeyin iyi tarafını düşün! Bu niçin böyle oldu diye solup sararma! Bütün bu olan şeyler baştan başa yerli yerincedir ve Cenâb-ı Hakk'ın emri ile olmuştur, bunu bil!

Usûlümüz budur ey tâlib-i Hak[37]
Vâsıl-ı Hak olunca sâliki, mutlak[38]

Ey Hüdâyî! Sen Hakk'ı (c.c.), gece ve gündüz tekbîr etmek sûreti ile asla ikaz olmadın." (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 62.)

[36] "Aç basîret gözünü, Allahu Teâlâ'nın hikmetine bak! Gör neler yaratmış, bu kâinatın yaratıcısına bak! Sen, babanın sulbünde bir damla su idin, seni ne güzel şekilde yarattı. Sübhân olan Allahu Teâlâ'nın sanatına bak! Bütün organlarını baştan başa ibretle düşün ve mârifet kazan, Deyyân olan Allahu Teâlâ'nın hizmetine, kulluğuna koyul! Ey zâhid! Perdeyi kaldır ve gözünü aç, bu cisim mülküne adalet ile hükmeden sultâna bak, ondan başkasına meyl etmek hiç sana layık olur mu? Hüdânın zikrini yapıp Rahmân'ın rahmetine bak! Allahu Teâlâ'yı tanıyıp bilen aşk kitabını çok okur. İrfân mektebne gel, okunan Kur'an'a bak! On sekiz bin âlemi, halk eden yaratıcı odur, kudrete nazar edip ibret al, ummana bak! Âşık ol! Aşksız Hüdâ bulunur mu ey zahid? Aşk ile Hakk'a giden Allahu Teâlâ'nın has kullarının hâline ve ahlâkına bak! Cümle halkı yaratan, eden o bâki ebedî olan Allahu Teâlâ, ne hoş güzel yaratmış, insanın şekline bak! Bu âlemi yoktan yaratmış, bu âlemin her zerresinde tecelli eden Mennân olan Alahu Teâlâ'nın sırlarına bak! Hüdâyî'nin sözünü tut, onu söyleten Hak'tır, Hakk'ın verdiği aklı kullanarak konuşan insana bak!" (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 64.)

[37] "Gel, derun-i dilden zikreyle, zahirde, dilin sussun! Hak Yolu'na gidenlerden ol, başka yola heves etme, Gecenin sülüsünde kalk, nezâfetle temizlen, Hakk'ın huzurunda kâim ol, zikirden başka bir söz söyleme! Sana zikr-i sultânî zuhûr ederse, bütün âzâların zikretmeye başlar. O esnada, âzâlarının her birinden, bir ses duyulur. Gönül kapılarını şeytanlara kapat, sakın içeri girmesinler, Allahu Teâlâ'nın zikrinden başkası ile de meşgul olma, o kadar zikre çalış ki, bu varlığın, benliğin, enaniyyetin yok olsun, Hakk'tan gelen o nefha zuhur edince, nesîmî rüzgârı gibi es! Eğer icâzetim yok diyorsan, işte sana icazet verdim, gece ve gündüz tevhide (Lâilâhe illellah zikrine) çalış, azîzim! Bu ders sana yeter. Pîr-i Âzam Hazret-i Abdülkâdir'e râbıta et ki, imdâdına yetişe ve sana ansızın destres ola! Bu derse devam ettiğin müddetçe, Hüdâyî'nin feyzi, sana gelir, oturup durma, ömrün oldukça çalış, bu sana yeter."; Ebû Hüreyre (ra), Resûlullah Sallellahu Aleyhi ve Sellem`in şöyle buyurduğunu rivâyet etmiştir: "Gecenin (üçte ikisi geçip de), son sülüsü (son üçte biri) kaldığında, Allahu Teâlâ, her gece dünyânın semâsına tecelli ederek buyurur ki: Yok mu bana dua eden, onun duâsına icâbet edeyim! Yok mu bana ihtiyâcını arz eden, istediğini vereyim! Yok mu benden af dileyen, onu mağfiret edeyim!" (Sahih-i Buhari) (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 65.)

[38] "Ey Azîzim! Allahu Teâlâ'nın gayrısını bırak, ona (c.c.) dön! İki Gözüm! Sözümü tut da ona (c.c.) dön, dünyâya gönül bağlama, bekâsı yoktur, ona gönül bağlayan da sonunda yine Allahu Teâlâ'ya döner. Bu dünyaya nice kimseler, itimad edip güvendi, onda bir vefa görmedi de sonunda Allahu Teâlâ'ya döndü. Elinde fırsat var iken, gönlünden, Allahu Teâlâ'dan gayrısını sil, gel şevk ile can ü gönülden ona (c.c.) dön, Allahu Teâlâ'dan başkasına meyl edenler pâyidar olmadı, Allahu Teâlâ'ya rucû eden kimse ise azîz oldu, Ey Hüdâyî! Gel sen de elini hemen bu dünyadan çek, gel, varlığını mahv eyleyip ona rücû et!" (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 66.);

"Allahu Teâlâ'dan gayrısına meyl edip de boşuna emek verme, mâdem ki bekâsı yok, o mâsivâya nasıl oluyor da meylediyorsun. Eğer Allahu Teâlânın dîdârı'na talib isen, onun (c.c.) gayrısından elini çek, hiç vefâsı olmayan bir şeye meyl etmeğe ne gerek var, dâima huzûr ile onun (c.c.) zikrine devam et, denizdeki balık gibi, onun (c.c).

Ey Hakk'ı isteyen! Bu yolumuzun metodu budur. Bu yola giren, mutlaka Hakk'a ulaşır.

Sinnin tamam olup rüşde erersen
Ben öldükten sonra himmet dilersen
Ziyâret etmek için kabrime gel
Otur sağ yanıma boş durma tembel

Bu şekilde mânevî dereceleri geçip hidâyete ve olgunluğa erişirsen ve ben öldükten sonra himmet dilersen, ziyâret etmek için kabrime gel, sağ yanıma otur, boş durma! [39]

Eğip üstüne kalbin, başın ey cân
İki gözünü yumup eyle seyrân
Gönül gözüyle sen beni görürsün
Hakikatten o dem dersin alırsın
Gelir feyz-i Hüdâ mesrûr olursun
Tecellî eyler Hak onu bulursun

Ey cân! Başını kalbinin üstüne eğ! İki gözünü yumup seyrân et, gönül gözüyle sen beni görürsün. O zaman hakîkat ilminden dersini alırsın. Allahu Teâla'nın feyzi gelir, kalbine sevinç dolar, isteğine ulaşırsın. Benim kalbime olan bu yönelişinin netîcesi olarak, Hakk tecellî eder, sen de Hakk'ı bulursun.

Karışma kimseye uyma sözüne
Kabâhati ara bul kendüzine[40]

Kimseye karışma, sözüne uyma, kabâhati kendi nefsinde ara!

---

hüviyyet bahrına dal! Fikreyle ki, sen yok iken Allahu Teâlâ, seni halk etti ve hıfz etmek için de sana melek verdi. Allahu Teâlâ senin rızkını da "nahnü kasemnâ" da halk etti. Onun için gün be gün sana ekmek ve tuz geliyor. Ey Hüdâyî! Bunun böyle olduğunu bildiğin halde, dâima tekrar edip bir bir söylemene ne gerek var." (Zuhruf Sure-i Celilesi, Ayet-32) (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 67.)

[39] Abdulkâdir Geylânî (k.s.), *el-Gunye* adlı eserinde, Peygamber Efendimiz'i (a.s.) ziyâret âdâbını anlattığı bölümde şu ifadelere de yer verir.
"Yâ Rabbî! Günâhlarımdan tevbe ve istiğfâr ederek senin nebîne geldim. Senden beni mağfiret etmeni istiyorum. Nasıl ki o hayatta iken birisi gelip onun önünde günâhını ikrâr etmişti. Nebî (a.s) dua etmiş sen de o kişiyi affetmiştin. Yâ Rabbî! Sana, senin nebin rahmet nebîsi (a.s.) ile teveccüh edip yöneliyorum. Yâ Rasûlellah! Şüphesiz ben, günahlarımı affetmesi için, senin ile Rabbime teveccüh ediyorum. Yâ Rabbî! Nebin hakkı için beni affetmeni ve bana merhamet etmeni istiyorum." (eş-Şeyh Abdulkâdir bin ebî Sâlih el-Geylânî, *El-Gunye li Tâlib-i tarîkı'l- Hak I-II*, Dâru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrût : 1971., 35-37; Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 30.)

[40] "Gel Hakk'ın sırrını açma! Kimseye taş atma, bir gün bu dünyâdan gidersin, ahirette işin yaş olur. Sakın dünyâya aldanıp da dünyâ sana kalır sanma! Bu dünyâ seni bir yere baş bile yapsa, onun bekâsı yoktur, ona inanma! Hiç kimseyi incitme ve işine halel getirme! Muhtaçlara el tutarak onlara dâima yemek yedir. Kimseye kötülük dileme, kibirlenip de ağır konuşma, düşeni azarlama, hiçbir gönül yıkma! Hüdâyî gel, esîr bile olsa hiç kimseyi hâkir görme, ister büyük ister küçük olsun, onu kendinden alçakta görüp de kaş oynatma!" (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 68.)

Hüdâyî zikri böyle tertîb etti
Vasiyyet eyledi ihvâna gitti
Hakîkat böyledir eyleme şüphe
Budur usulü hârice gitme
Murâdın iste Hak'tan cân u dilden
Hakîkat râhına gir çıkma yoldan[41]

Hüdâyî, zikri böyle düzenledi ve kardeşlere vasiyyet edip gitti. Gerçek budur, bu yolun metodu budur, şüphe edip başka yerlere gitme! Cân u gönülden yalvararak Hak'tan murâdını iste, hakîkat yoluna gir, yoldan çıkma![42]

Rahmet-i Hakk'a et ilticâ ey yâr
Murâdın hâsıl ola etme efkâr
Serâ-yı limeallaha erersin
Rânâ güllerini bir bir derersin

Ey yâr! Hakk'ın rahmetine sığın, üzülme isteğin yerine gelir.[43] Kalbin devamlı Allahu Teâlâ'nın huzûrunda olma hâline ulaşır ve güllerin en güzellerini en nâdîdelerini gönül âleminden bir bir toplarsın.

Yan aşk-ı Hak'la tâ ki yok olasın[44]

---

[41] "Ey Hakk'a (c.c.) ulaşmayı arzu edip de bir kâmil mürşîd arayıp bulamayan kişi! Hiç kimseyi, bu konuda uygun görmediysen ve de eğer sen, cidden Hakk'a (c.c.) tâlibsen, bu risâlede yazmış olduğum târifler sana yeter, bu şekilde sana icâzet verdim, bunu kabul et, çalış ki sen de kurtuluşa eresin. Eğer, kemâl sahibi, hal ehli bir kâmil mürşîd görürsen, emrine titizlikle itâat et ki feyz ve mükâfata nâil olasın. Tarîkat ehline de hiç dil uzatma, bu sözlerimi kulağına koy, sakın atma! Doru yoldan hiç ayrılma ki Hakk'ın (c.c.) rızasını tam olarak bulasın! Ey dîn kardeşlerim! Allahu Teâlâ'nın emrini tutalım ki, o Hüdâ'mız bizden razı olsun amin." (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 69.)

[42] "Gel Ey oğul, Allahu Teâlâ'nın zikrine çalış, gece gündüz devam ederek, onun (c.c.) zikrini, alışkanlık haline getir, nefsinin arzusunu terk et, rûhun izzet bulsun. Bu aşk, seni geri bırakmaz, sen hiç durma ileri geçmek için çalış, nefsinle her dem mücadele et! Böyle yaparsan, elbette hakîki sevgili olan Allahu Teâlâ'yı bulursun, Her kime aşk rehber olursa, o kişi maksûduna ulaşır ve âleme mânevî sultan olur, bir karış noksanı kalmaz. Yolunu tutup gider de Hakk'a tevekkül edersen ve her an onu (c.c.) zikredersen, dünyâda hiç darlanmazsın. Ey Hüdâyî! Gel Allahu Teâlâ'ya tevekkül et ve onun (c.c.) rızasını bulmak için gayret göster. Her an Hakk'ın (c.c.) huzuruna git, onu (c.c.) murakabe et ve ona (c.c.) sarıl!" (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 70.)

[43] Seyyid Ahmed er-Rufâî (k.s.) tasavvufun en önemli unsurlarından olan geceleyin Hakk'a ilticâ etmeyi şu satırlarla dile getirir: "Ben, muhakkak ki semâyı yükselten ve yeryüzünü su üzerine döşeyen Zât'a iltica ettim. O öyle zattır ki gece karardığı zaman isimlerin letâifi ile ona sırrımda dua ederim. O Zât, kırık kalbi islâh edip gâlip kılar, fakîr kuluna merhamet eder ve düşmanlarıma karşı bana kâfidir."

"İnnî iltece'tü ilellezî rafe'a's-Semai
Ve dahi bisatu'l-Erzı fevka'l-Mâ'i
Ve hüvellezi ed'ûhu fî sırri izâ
Cenne'd-Decâ bi letâifi'l-Esmâ'i
İnne yücbiru'l-Kalbe'l-Kesira ve yerhamu
El-abde'l-Fakîra ve yekfinî e'dai."
(*Cerîde-i Tasavvuf* , 34: 7; Necâtî. Tasavvuf Edebiyâtı, Ankara 2000, 11.)

Gide benlik tamam Hakk'ı bulasın.[45]

Hakk'ın aşkı ile yan ki varlığın, benliğin, enâniyyetin, kötü ahlâkın tamamen gitsin ve sen Hakk'ı bulasın, gönül âleminde Hakk'ın yakınlığına eresin, her ân Hakk'ın huzurunda olduğunu idrâk edesin, onu sevesin, emirlerine uyup yasaklarından kaçınasın.

---

[44] "O gerçek sevgili olan Allahu Teâlâ'nın aşkında yanmak dilersen, bu fâni dünyânın sevgisini terk et! Hak yolunda zikir yapanlardan ol, bu şöhret ve övülmek hevesini terk et! Sakın nefsine uyup da bu aşk yolundan ayrılma, bu cihanın kavgasını bırak, bu fakirlik ve zenginlik kaygısını terk et! Allahu Teâlâ'nın gayrısına olan muhabbeti bırak, tevbe et de gece gündüz ağla! Âşık olana, köşk, saray, kâşâne lazım değildir, bunların hepsini gönlünden çıkar! Bu aşk, büyük bir denizdir, mevcine hiçbir son bulunmaz. Hakîkat âlemine gitmeye çalış, bu dünya binasını terk et! Ey Hüdâyî! Aşk denizine dal, her an o denizin feyzleri ile dol, acâib bir devran olan bu dünya çilehanesini terk et!" (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 21.)

[45] Elazığ Kövenk'te Hacı Ömer Hüdâyî Baba Külliyesinde; Ömer Necâtî Arşivi; Hüdâyî baba'nın vasiyyetnâmesinin bulunduğu Dîvânı şu manzûme ile biter.

"Bihamdillah, dîvânım tamam oldu. Ey dostlar! Bu Dîvân, size armağanım olsun. Bu Dîvan'da, çok nasihatler ve tasavvufî incelikler yazıldı. Bu Dîvânı oku ve her an tamamı ile amel et! Şeriatle amel edip gidesiniz, tarikatte Hakk'ı çok zikredesiniz. Hakîkatte tam bir huzûr bulup marifette bekâbillaha erişesiniz. Bu üslûb üzere Hakk'a olan yolculuğunu tamam et, seçkin Allah (c.c.) dostları arasına gir! Türlü türlü tecellîlere erersin, hakîkat goncalarını derersin. Sakın sanma ki bunun vefâsı yok, bunun zevk u safâsı hiç tükenmez. Azîm olan Allahu Teâlâ, tecellîler ludf eder. Azîzim! Sana, büyük nimetler bahşedilir. Fırsat elde iken, gel tevbe et, Hakk'a dönüp, ihtiyacını arz et! Bu nasîhati tut, anlayışlı ol, devamlı Hakk'ı zikret, bir an bile durma! Samîmi bir kalble, istiğfâr et, günahlarını, Allahu Teâlâ'ya itirâf edip affını iste! Tarîkat usûlünü, sana açıkça anlattım. Bütün kardeşler okuyup onunla amel etsinler, gönül derûnundan, mânevî hazzı alsınlar ve hem de gönülden Hakk'ı zikretsinler. Ey gözüm müridlerim! Beni unutmayın, sizden ricâm ve ümîdim budur. Hüdâyî, bu Dîvânı tertîb etti, Hak yolunun yolcusu olan kardeşlerine emânet etti ve gitti." (Necâtî, Eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî, 21.)

Kaynaklar

el-GEYLÂNÎ, eş-Şeyh Abdulkâdir bin ebî Sâlih, *El-Gunye li Tâlib-i Tarîkı'l- Hak I-II,* Dâru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrût : 1971.

el-GEYLÂNÎ, Seyyid Abdülkâdir. *El-Fethu'r-Rabbânî ve'l-Feyzu'r-Rahmânî.* Cîze Mısr: Dâru'l-Me'ârif, 1988

el-GEYLÂNÎ, Kitâb-ı Mirkât-ı Merâtib-i İlm-i Ledünnî fî Menâkıb-ı Abdülkâdir Geylâni, Terc. Süleymân Hasbî, Matbâati-l-Osmâniyye, İstanbul, 1300.

el-GEYLÂNÎ, Kitâb-ı Umdeti's-Sâlihîn fî Tercemet-i Ğunyeti-t-Tâlibîn, Terc. Süleymân Hasbî, Matbâati'l-Osmâniyye, İstanbul, 1303, I-II.

Cerîde-i Tasavvuf, 34: 7.

HÜDÂYÎ, Hacı Ömer， *Dîvân,* Elâzığ Kövenk Hacı Ömer Hüdâyî Baba Külliyesinde.

ÎZÛLÎ, Muhammed Emîn. *İcâzetnâme.* Muharrem Ayı 1909. Elâzığ Kövenk Hacı Ömer Hüdâyî Baba Külliyesinde.

el-KÂDİRÎ, İsmâil Bin Muhammed Sa'îd. *El-Füyûzâtü'r-Rabbâniyye fî Evrâdi'l- Kâdiriyye.* Şirketü Mektebeti ve Matbâati Mustafâ el-Bâbî el-Halebî ve Evlâdihi bi-Mısr: ts.

KONEVÎ, Sadreddîn, *Şerhu'l-Hadîs-i Erbeîn en-Nebevî*, Mısır 1324.

NECÂTÎ, Ömer, Tasavvuf Edebiyâtı, Ankara 2000.

NECÂTÎ, Ömer, *eş-Şeyh es-Seyyid Dede Osman Avnî Baba Rehavî (k.s.),* Ankara: 2000.

et-TÂDİFÎ, Muhammed bin Yahya el-Hanbelî, *Kalâidu'l-Cevâhir*, Matba'atü Abdu'l-Hamîd, Mısr: ts.

Dîvân

Ve Vasiyyetnâme

(Elâzığ Kövenk Hacı Ömer Hüdâyî Baba Külliyesinde)

سِرّةُ العالمِ
دیوانِ هُدایی قُدِّسَ

بسم الله الرحمن الرحیم

بسمله ایله بدأ ایتدم ابتدا
سنك اسمیله اولور هر ایش تمام
حمد بیحد سکا اولسون ای خدا
هم صلوة اولسون رسولنه تمام
دخی اولسون آلنه واصحابنه
انلر ایله دین حیات بولدی تمام
هر کیم انلره ایدر سه اقتدا
چون محمد بودینك سرور یدر
بیل عمودر بودینی اعلان ایدن
هر بر علمك قابوسی اولدی علی
جمله سندن راضی اولسون اولمعین
قل جمالکله مشرف یا صمد
جمله اخوانمله یارب شاد قیل
الله جمله مزه لطفکله توفیق

ایتْ عنایت بیزه ای باری خدا
بویله اعتقاد ایتمشون خاص وعام
قلمه بزی سنك لطفندن جدا
قل شفیع بیزه انی یوم القیام
جمله اتباعنه واحبابنه
امته حق انلری قلدی امام
انلر اولمازلطف خالقدن جدا
دینده بوبکرده یار غار یدر
اولدی عثمانده قرآنی جمع ایدن
باقی اصحاب کرام اولدی ولی
رحمة الله علیهم اجمعین
دیلرم لطفایلیه سین یا احد
عفو ایدوب عصیانمزی زد قیل
توفیقك هر خصوصده اولکه رفیق

ایت توبه جرمه ابتدا سکا کله بوی هدا
اوله حضوردن جدا کلمز می کور فیض خدا

کل سکوت ایله صیام ایت ذکر خدایه قیام ایت
هر ان حضوره دوام ایت کلمز می کور فیض خدا

قو بودنیا نک جنکین باغله سوادن کندینی
کشاد ایت قلبک بندینی کلمز می کور فیض خدا

طریق حقده کیم کیدر فیض خدایی جلب ایدر
الله الکا امداد ایدر کلمز می کور فیض خدا

ایتمه سوایه التفات که بوله سک غفران نجات
محمده ویرمساوات کلمز می کور فیض خدا

بو عشق بر بحر اعظمدر خدادن لطف و کرمدر
کیر بوکا فیض اتمدر کلمز می کور فیض خدا

اوتمه نفسک هواسنه دوشمیه شیطان بلاسنه
کل کیر عشقک دریاسنه کلمز می کور فیض خدا

محت سوادن فرایت ذکر خدایه دوام ایت
حضور حقده قرایت کلمز می کور فیض خدا

ترک ایله هیت صمدانی بولمق دیلرسن خدایی
طال بحر عشقه هدانی کلمز می کور فیض خدا

بودنیا دریا غفلتدر حتی هب یلاندرها
بیلورسک اخر عاقبتی وفا سز برجها ندرها

سوایلک دنکه هیچ باقمه موتی دائما ذکر ایت
الله ه وار ایکن فرصت کولکنی کل اویاندرها

بیلور سک نفسه کول بقماق عاشقاره ریاندرها
اویوب نفسه کول بقماق عاشقاره ریاندرها

اویوب بونلره هیچ کیمسه یاعی بولده صویاندرها
اویوب بونلره هیچ کیمسه یاعی بولده صویاندرها

باقوب نقشنه الله نقاشه یوق یلاندرها
باقوب نقشنه الله نقاشه یوق یلاندرها

یلمز لوتیز کیر لوکه سنی برسنا یاندرها
یلمز لوتیز کیر لوکه سنی برسنا یاندرها

معلومدر میل اغیار ایلمز لرکیم دوام ایت ذکر یزدانه صفاسن دیلرسه بوش کزمها
معلومدر میل اغیار ایلمز لرکیم دوام ایت ذکر یزدانه صفاسن دیلرسه بوش کزمها

بیلونمیسین دخول ایدن هذا جنته کیمدر
طوتوب امر الهی یی قولاغنه قویاندرها

عالم اصلکی فکر ایله اغلا
دوشر عشق خدایه صوکبی چاغلا

کناهکه ایدوب توبه کوکلدن
یورکك عشق اتشی ایله طاغلا

حقه کیدن یولده چالیشدوشمه کور
شریعتله عامل اولوب کیده کور

دخلت ایتمك ایچون برزاده کور
عزیزم شمدیدن ایشکی صاغلا

جان ودلدن خدایی ذکر ایت هر ان
طهارتله دور وشب اوقو قرآن

دلك کشاد ایده حضرت یزدان
اوکیم شیطان یولیدر انی باغلا

هدایی ایلدی التجا الله
اینه عفوی ایچون جوق رجا الله

دیوکه مرادیمی ویره یوجه الله
صبغ رحمان وعطر شاه ایله باغلا

ما سوادن الچکوب سکا کلمیشم یارب
تارك دنیا ایلیوب سکا کلمیشم یارب

دیلر یوقلم سنی ایتمه محروم یا غفور
فضلکله شاد ایتنی سکا کلمیشم یارب

عشقك ایله طولیشم مست مدام اولمیشم
طوغرو یولی بولمیشم سکا کلمیشم یارب

عبد عاجز حقیرم کنهکار فقیرم
جرمله مشتهیرم سکا کلمیشم یارب

غیره هیچ کیتمزم قاپوکی ترك ایتمزم
امیدمی کسمزم سکا کلمیشم یارب

لطفکله مغفرت ایت جرم وعصیانم عفو ایت
ستار اسمکله ستر ایت سکا کلمیشم یارحمد

بو ماسوادن الچکوب کلدم قایوکه نهایت
سکا کلن طوغرو یولی کوسترمیزه نهایت

بر ذلیل عبد عاجزم یورم سیاه بیچاره یم
نفسیمک الندن الامان ایلدم سکا شکایت

چوق قدر دیو عصیانمز امیدمزی کسمه یز
ای صاحب لطف وکرم فضلک ایله یتصیانت

بو نفس شومک حیله سیچوق دهمان یولدن
لطف وکرمک ایله یاپدیغی جرم وجنانت

اولحبیبک حرمتنه جمله مزی عفو ایله سن
نور ذاتندن لحمد ای ایجاد ایدن بدایت

تا ازلی مشتاقلکم رؤیت دیدارک ایچون
دیو هدایی فضلک ایله ویرعشقکی ایت هدایت

سالکا ایله مناجات دی خدایه الغیاث
اعتراف ایت جرمکی سویله خدایه الغیاث

بر فقیر مرای خدا احسانه کلدم ایتمه رد
هم علیلکدم دردیمه درمانه کلدم الغیاث

چوق تفکر ایلدم هیچ بندن ادنی کمسه یوق
مغفرت دریاسنه غفرانه کلدم الغیاث

ایتدیکم جرم وخطالر ویردی دهشت کوکلمه
هر جهتله دردلیم دردمانه کلدم الغیاث

چوق قباحت یوق عبادت نولیسر حالم عجب
بویله محزون اغلایوب افغانه کلدم الغیاث

دردیمه درمان ایرشمز سندن اوزکه کمسه دن
عفو ومغفرت بخون سبحانه کلدم الغیاث

بیر وفالی اولمشم یوق لطافتم هیچ قوللغه
جذبهٔ عشقکی ویر دیوانه کلدم الغیاث

عمرم اخر اولدی چون جسمیمده طاقت قالمدی
کمسه دن یوق فایده احسانه کلدم الغیاث

او قودم فرقانده کی لا تقنطوا ایتمیه
کشمکدم امیدمی یزدانه کلدم الغیاث

صدقیله بولکمی اقرار ایدوب لسان ایله
قلب ایله تصدیق ایدوب عرفانه کلدم الغیاث

حمله مومن قرداشه اخر نفسده ویرمان
الهمه رد قیوکه فرمانه کلدم الغیاث

بو هدایی لطف و فضلك دائما ایلر طلب
آل یوب دیر الامان سلطانه گلدم الغیاث

عشق دلدار یده یانمق دیلرسن بو فنادن گچ
طریق حقده ذکر اول بو شهرت و ثنادن گچ

صفین نفسه ویوب ترك ایلمه بو عشق یولنی سن
براق غوغای جهانی بو فقر ایله غنادن گچ

سوادن میلنی کل کس ثابت اول روز و شب غفلت
نه لازم عاشقه کوشك و سریر و کاشانه دیدکی

بو عشق بحر اعظم در موجنه هیچ نهایت یوق
حقیقت ملکنه عزمیت بو سفینه ایله نادن گچ

هدایی بحر عشقه طال فیوضاتیله طول هر دم
عجب دوران جهاندر کل بو محنت خانه دن گچ

سیل محقق عاشقان معشوق ایله اولور فرح
حجره نشین طلبه درس ایله اولور فرح

کور لر ینای بصیرا چ بلبله ایله نظر
اوچارق دالدن ناله کلار ایله اولور فرح

مرغانه غلغله دوشمش و تیشر لر هر زمان
ناله ایدر لر جیمنده عشق ایله اولور فرح

طالب دنیا اولنلر اهل حقدن ایریلور
سیم و زر جمع ایدوب عصیانه ایله اولور فرح

میل ایدنلر ماسوایه موتنی نسیان ایدر
قعر فراش ایله یوب دبنار ایله اولور فرح

عاشق خدا اولان جهان زینتیله کلماز
خرقه درویشی یوب ذکر ایله اولور فرح

عاشق اولان عشق ایله معشوقنی جوق ذکر ایدر
ماسوایی ترك ایدوب دلدار ایله اولور فرح

عاشق ایسه سالکا ذکر خدا ایتمه همان
ماسوایی ترك ایدن حضور له اولور فرح

غفلتی قوی هدایی روز و شب ذکر ایله کل
قلب عاشق خالق اکبر ایله اولور فرح

هر سحرده صاچار حق فیض ایدر اوخ
قومه مذنبانی تطهیر ایدر اوخ

کنهکارلرن کلور فوج فوج قاپوکه
قوسیلن رحمتك تمیز ایدر اوخ

عاشق جمالی اولان سالکه
اچار نقابنی رؤیت ایدر اوخ

صار اروب بکزی صولان برعاشقی
همان بلبل کبی شادان ایدر اوخ

نه انعامدر نه خوش احسان یارب
سنك فیضك نبی بیخود ایدر اوخ

کمال شوقیله مست اولدی الحق
انی عشق نه نه نیدوب ایدن اوخ

هدایی ناچیزه محبت ندن
نه خوش برجرعه وردك مست ایدر اوخ

ادمی طوپراقدن ایجاد ایلین اللهم مدد
نار ابراهیمه گلزار ایلین اللهم مدد

ایله هدایت قومیمی ظلمت بحرنه بوکولمکدن
حضرت موسایی غالب ایلین اللهم مدد

درکاهکه یورمرسورمه بویمی بوکوب غارم
عیسایی روحندن ایجاد ایلین اللهم مدد

شرمیله حجاب ایلرم عرض ایتمکه احوالیمی
اسماعیله قوچی قربان ایلین اللهم مدد

کیمورم جوقدر ذنوب وعصیانم اوجدن
ادریسی صاغ عدنه ادخال ایلین اللهم مدد

نفسیله شیطانه اویوب بشله میشم بحرکنا
یوسفی یعقوبه ارسال ایلین اللهم مدد

جسیمه قوت قالمدی سکا عبادت ایتمکه
ایوبی دردندن خلاص ایلین اللهم مدد

اچ بصیرت کوزلری مشرف قل جاکله
احمدی نوردن اعجاز ایلین اللهم مدد

روزوشبا غله هدایی یاور خدایه طوه مه حیخ
یوقدن یوکا ینانی وار ایلین اللهم مدد

قومه بو ظلمت ایچنده کوکلمی مولا مدد
لطف و فضلکله کشادایت کوکلمی مولا مدد

کلمیشم قابوکه یارب سکا بونیمی کوب
طوبرا قدن ادمی ایجاد ایلاین مولا مدد

ایلدم ذکره دوام ایت بافضلکی کشاد
ایچیره عشقیندن برجوعه طبعمه مولا مدد

نفس و ابلیسه اویوب جوق ایشلدم حرم وکناه
ابراهیمه ناری کلزار ایلاین مولا مدد

ذنب و عصیان ایلدم حسب البشر عفو ایت مان
سحر اعدادن موسایی قورتاران مولا مدد

جوق تفکر ایلدم هیچ بندن ادم کیمسه یوق
حضرت عیسایی روحدن خلق ایدن مولا مدد

ایلدم سندن حیا عرض ایتمکه احوالیمی
ذبح اسماعیل ایچون قوچ ایندیرن مولا مدد

ذنب کثر تله قابوکه ایلدم التجا بن
ادریسه جنتده حله بیچدیرن مولا مدد

قالمدی جسمده طاقت ایلیه مطاعت سکا
یعقوبه یوسف قوقوسین ایلدن مولا مدد

کچکناهمدن غفور باقمه بنم عصیانمه
رنجدن ایوبی خلاص ایلاین مولا مدد

لطف و فضلکله کرم قیل اچ بصیرت کوزمی
ایجده نوری اتیدن خلق ایدن مولا مدد

قیل جمالکله مشرف بو هدایی بنده کی
جمله کاینناتی یوقدن وار ایدن مولا مدد

الهی دیدارکله ایله ایشاد
یا ربی قیل جمالکله بنی شاد

ایدرسه هرنه مطلوبسن ویرسه
ذکریکی کیمکه ایلرایسه معتاد

رجا قولدن عطا سندن الهی
هدایت قیل اولام بن سکا عباد

بنه فضلکله سکا اولدم عشاق
انکچون ایلدم اسمک سنیک یاد

بو محنت خانه ده ظلمت ایچنده
عنایت ایت قالمیشم یارب بیداد

هدایی سائله ترحم ایله
فضلکله ایت اکا توفیقك امداد

یرده‌ی قالدیرادن اله سین برذوق لذیذ
باق نه خلق ایتمش یارادن اله سین برذوق لذیذ

دوشمسم عشقودریاسینه کسب صفا ایلرم
کل سن ده کیر ای زاهد اله سین برذوق لذیذ

ویرمه کل هیچ ثقلت بکا استماع ایتم اوپنده
سن مکتبی قرانه کل اله سین برذوق لذیذ

قلبکی کبروریادن پاك ایله کل ای زاهد
ایله دوام توحیده سن اله سین برذوق لذیذ

قورقمه سن ردایله مرشانی شانلردن اولورسن
قیوسنده بونی بولمك اله سین برذوق لذیذ

اختلاط ایتمه ناسله قلبینده ماسوایی ات
اوقدر جوق ذکر ایله کیم اله سین برذوق لذیذ

هدایی دیر اعتراف ایت جومکی رب کریمه
بلورسك دائم قیوسنده اله سین برذوق لذیذ

لطفکه جوق امیدم فدسنا کیمه رحم ایدم وار
دنیاکدرلرندن نه غم بنم بر شهریارم وار

سکا جوق امیدایتمشم هدایت یولنی طوتمشم
عشقکله جرعه دوشمشم الفه افتخارم وار

لطفی جوقدر ایتمه ستم اکا نوقت ایدرسم
ویرجوق جرعه سیر ستم بنم بردرد کارم وار

ذکرکه ایدوب طورمکین وایتمشم کاسه فرو
همیشه یارم ارزو عفوینه انتظارم وار

وجوددهیچ طاقتم یوق المده نوطوتارم یوق
بنم بر اعتبارم یوق سنکله بر یازارم وار

ایتمشم بی حد جرم کناه دستم تهی یوزم سیاه
کلدم سکا ای پادشاه یوقدر اختیارم وار

بیچاره هدایی سندن دیر لطفکی فضلیندن
دیر امیدم یوق کیمسه دن بنم بر کردکارم وار

بِرْمُرَادِمْ وَارْسَكَا اَىْ كَرِدِكَارْ
قِيلُ اِنِّى نَصِيبْ بَكَا يَرْوَرْ دِكَارْ

دَائِمًا عِشْقِكْ شَرَابِنِى اِيچُوبْ
اُولَه يِمْ مَسْتْ مُدَامْ لَيْلْ وَنَهَارْ

طُورْمَيُوبْ سَنْدَنْ دِيَرِمْ اَىْ خُدَا
دِلْدَه شَوْقِكْ بَنِى يِدَه بِى قَرَارْ

سَتْرِعَيْبْ اِيتْ اَيلَمَه رُسْوَاىِ خَلْقْ
مَغْفِرَتْ اِيتْ قِيلَمَه بِيزِى اَهْلِ نَارْ

حَضْرَتِ مُحَمَّدِى بِيچَارَه دَنْ خُوشْنُودْ اِيدِرْ
اُخْرَتَدَه قِيلْ شَفِيعْ اُوسْلَمَانِى اِيتْ بِيزَه يَارْ

اَقْصَى قَالْ لُوبِيرِ فَانِى اُولْ بِيشْمْ
اَوْلِيَادِ فَتَرِينَه يَارْ اَيلَه نِى غَمْ تَاشْمْ

بُوهُدَايِى اَهْ اُفْغَانْ اَيلَيُوبْ
دِيُرِكَه وِيرُمْرَادِيمِى بَرْوَرْدِكَارْ

سَكَا عَاشِقْ اُولَانْ سَالِكْ دَائِمْ قِيُونْدَه سَايِلِدِرْ
اُولُورْسَه هَرْنَه يِه مَالِكْ فِدَاىِ حَقَّه قَائِلِدِرْ

بُودُنْيَا يِه كَلُوبْ كَثِيمْ عَجِيبْ سِرِّ الْهِيدِرْ
بُوسِرِّه مَظْهَرْ اُولَانْ تَمَامْ مُرْشِدِ كَامِلِدِرْ

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ اَيتِنْدَه اَيلَدِ مُضْمَرْ
بُوعِلْمِى فَهْمْ اِيدَنْ ذَاتَا حَقِيقَتْ اَهْلِ عَاقِلِدِرْ

نَه قَدَرْ دَرْسِ حِكْمَتْ حَقْلِ مَعَاشْ اِيلَه اُوقُوسَه
فَلَاطُونْ اُولْسَه حَتَّا اُونِه بِرْشَخْصْ جَاهِلِدِرْ

مُحَقَّقْ عَالِمْ عِلْمِ اِيلَه رَحْمَانِى اِذَالَه
خُدَا رِضَاسِنِى حَصِّلْ اِيدِنْ عِلْمِ اِيلَه عَامِلْ اُولْ

هَوَاىِ نَفْسِى بُوكِلْدِنْ سِيلُوبْ دَائِمًا ذِكْرِ اَيلَه
هُدَايِى ذَاكِرْ اُولَنْلَرْ وُصَالِ حَقَّه نَائِلْ دِرْ

اِسْتِنَادِمْ سَكَا دِرْ يَا حَضْرَتِ عَبْدُ الْقَادِرْ
دَسْتِگِيرْ اُولْ سَنْ بَكَا يَا حَضْرَتِ عَبْدُ الْقَادِرْ

نَه قَدَرْ سَعْى اِيدِيمْ اِبْسَه اُولَدِ بِرْ يَارَه اَهْ
قَنْدِيلَه يُوزْ سُورْمَكَه يَا حَضْرَتِ عَبْدُ الْقَادِرْ

لُطْفِكْ بُوقْ بَنْدَه يِمْ دَرْدِ فِرَاقِ يَكْمَكَه
دَسْتِگِيرْ اُولْ سَنْ بَكَا يَا حَضْرَتِ عَبْدُ الْقَادِرْ

عاشق صادق اولنلر بو ما سوایی بیلمز
سالك اولنلر بو یولده دمز جان جمع ایلمز

بو طریقت چونکه طوغروشاه مردانه کیدر
دستگیرم اول سن بکا یا حضرت عبد القادر

غافل اولمه امر حقدن امر دنیاده خیلور
بو یولده عشقسز کیمسه وارمز وکیلور یولده قالور

کیمسه صوتوب حرامیلر متاعنی الور
دستگیرم اول سن بکا یا حضرت عبد القادر

یوق خلافم سوزلومده جمله کرچکدر اینان
وقتی رحلت کلدیغی بیلمز نه غفلتدن اویان

ترك دنیا ایلمکدر بو ایشکه باش قویان
دستگیرم اول سن بکا یا حضرت عبد القادر

زاهدلر مقصود جنتدر سعادت ایلیه
اکل وشرب ایدوب مرادی دوق ورلحت ایلیه

هذا بنك قصده دیدارینی رؤیت ایلیه
دستگیرم اول سن بکا یا حضرت عبد القادر

اختلاط ناسله چوق اولمه بزم نقصانیدر
کونکون درمقده درهم جومیله معصیتدن

نوم غفلتله کچردك عمرك بولدی ختامی
شمدی ندامت ایدوب کلدیغی سکا سلطانمدن

لطف کله ایله ترحم بویچاره عاجزلره
وار ایکن سن مرحمه یاوره لم یزلدن

بیزدن ادنا دنیاده هیچ کیمسه بوقدر
اعتراف جرم ایدوب کلدیغی سکا غفرانمدن

صوك نفسده نور ایمان ایله ختم ایله بیزی
دور جزاده یوز ترمه ایله اق یزدانمز

روسیاه کلدیغی سکا رد ایتمه مجرم قولکنی
رحمتکله قیل عنایت غافر و رحمانمز

بو وفاسز دنیانك الدانمه رنکنه امان
نزهتنه دردیدی دنیا بیکی دیسانمز

ای هدایی الجوب یلوار خدایه هر زمان
قورقمه رد ایتمز قولنی خالق کریمز

ذاکر اول درون دلدن ظاهر ده کل سبکی کسن
یکجه نیک ثلثنده قالوب ظاهر اولدیغی نقطه
کلوب سه ذکر سلطانی قمو اعضاک اولور ذاکر
کوکل ابوابنی سدایلیوب صقین هیچ کیرمیه شیطان
اوقدر ذکره جالشکه فنا اولمیوب بقا
یوقدر ایجازیم دیرسن سکا ویردم ایجازت بن
ایت رابطه یر اعظم حضرت عبد القادره

هدایتک کلوب فیضی بود سه دوام ایتدیکجه
اولنوب تمه عمرک اولدقجه جالشمغه بوسکا بس

کل ای پسر ذکره جالیش دوام ایت روشنایش
قورتار بو نفسنی کوی سن طوغرو هیچ کیمسه یلوی
کیمسه کیم عشق ذکره اولور مقصودینه نائل اولور
حقیقتی کل ایدرسین بولنی طوتوب کیدرسک

هدایی کل توکل ایت رضایی بولغه سعی ایت
هر دم حضوری حقه کیت کامل مراقبه اول صارش

کل ایتمه سر حقی فاش دخی کسمه یه لتمه طاش
صاقین دنیایه الدانما بوسکا قالور صانما
برکیمسه یه اینانمه کل هیچ ویرمه ایشنه خلیل

ذاکر اولدرون دلدن ظاهر ده کل سبکی کسن
یکجه نیک ثلثنده قالوب ظاهر اولدیغی نقطه
کلوب سه ذکر سلطانی قمو اعضاک اولور ذاکر
کوکل ابوابنی سدایلیوب صقین هیچ کیرمیه شیطان
اوقدر ذکره جالشکه فنا اولمیوب بقا
یوقدر ایجازیم دیرسن سکا ویردم ایجازت بن
ایت رابطه یر اعظم حضرت عبد القادره

ذاکر اولدرون دلدن ظاهر ده کل سبکی کسن
یکجه نیک ثلثنده قالوب ظاهر اولدیغی نقطه
کلوب سه ذکر سلطانی قمو اعضاک اولور ذاکر
کوکل ابوابنی سدایلیوب صقین هیچ کیرمیه شیطان
اوقدر ذکره جالشکه فنا اولمیوب بقا
یوقدر ایجازیم دیرسن سکا ویردم ایجازت بن
ایت رابطه یر اعظم حضرت عبد القادره

كمسه يه كمالك ديله مه كيرايدوب اغير سوبلمه — دوشنى ازار ايلمه هيچ بركوكل يقما اداش

هداي كل كورمه حقير ولوكه اولسه بر اسير
كوزك كبر كرك صغير اداكورمه وبنا قاش

چيقار ماسوايي دلدن حضور خدايه وارصوص — ذكر ايله جان وكوكلدن حضور خدايه وارصوص
خدادن غيري يوقدر هيچ حقيقتده دل اكاه اول — كل حفظ خواطر ايله حضور خدايه وارصوص
يعني كه بكله قلبك قابوسني كيرمه اغيار — قومه اغيار هيچ قلبه حضور خدايه وارصوص
تجلي اولسه كوسكا ياكلسه سكا بوندا — ميل ايتمه صاقين اكا حضور خدايه وارصوص
دوام ايت حضوره هر دمده قلبكي بردم — كيت تا منتها يه دكدم حضور خدايه وارصوص

هداينك يولي بودر طوتار ايسك ايدر ظهور
اولور تمام وجودك نور حضور خدايه وارصوص

خدايي صدقيله ذكرايت قلبنده طوتمه بر غرض — حضور حقه بوله كيت قلبنده طوتمه بر غرض
بوله جالشورسن مطلق سكا تجلي ايدر حق — بصيردر يله رتبه افاق قلبنده طوتمه بر غرض
تحقه نيله كيدرسين هندستان يولن طوتارسين — نيره يه بيلمه م كيدرسين قلبنده طوتمه بر غرض
لمعه ويوله كيدرايسك دنيايي ترك ايدرايسك — حقي بوله يم ديرايسك قلبنده طوتمه بر غرض
مادامكه حقي ديارسين غيري يلدن سيارسين — دها غيري نيارسين قلبنده طوتمه بر غرض
اكر حقه عاشق ايسك سالك موافق ايسك — سوزنده كرصادق ايسك قلبنده طوتمه بر غرض

طوغروسكا يرهدايي اكر سوررسن خدايي
براق كل يومه ماسوايي قلبنده طوتمه بر غرض

طالب دیدار خدا خلق ایله ایتمز اختلاط
سالک راه کبریا خلق ایله ایتمز اختلاط

حقی دائم ذاکر اولان لیل و نهار زاری قلان
طالب دیدار ری اولان خلق ایله ایتمز اختلاط

راه رضای کورزه دن صد قیله اللهه کیدن
ارزوی تقسی ترک ایدن خلق ایله ایتمز اختلاط

برشیئه سالک طمار لماز شیخک ایزندن ایرلماز
هیچ بودنیایه صمار لمان خلق ایله ایتمز اختلاط

خیر و شرینی بقلر راه رضاده فا بقلر
خدای سوزن عاشقلر خلق ایله ایتمز اختلاط

سن ده سالک اول هدایی ترک ایله کل بو دنیایی
جاندن سوزنلر خدایی خلق ایله ایتمز اختلاط

فکر ایده رک اولدک اصلا ایقاظ
شکر ایده رک اولدک اصلا ایقاظ

احسان ایتمش حق سکا بونجه نعمت
دوشنه رک اولدک اصلا ایقاظ

برقطره صودن سنی خلق ایلدی عجب
الهان ایدوب اولدک اصلا ایقاظ

ممتاز ایتدک عقل و نطق ایله سنی
امعان ایدوب اولدک اصلا ایقاظ

خواب و غفلتده بنجه بر یتاسین
ذکر ایده رک اولدک اصلا ایقاظ

طوبلا مادک عقلکی باشنه هیچ
دقت ایدوب اولدک اصلا ایقاظ

کیجه و کوندز ای هدایی حقی سن
تکبیر ایدوب اولدک اصلا ایقاظ

کچ ماسوادن عزیزم ایله خدایه رجوع
سوزمی طوت ایکی کوزم ایله خدایه رجوع

دنیانک بوقدر بقاسی یاغلامه کوکل اکا
یاغلایان کوکلده اخر ایتدک خدایه رجوع

اعتماد ایتدک بنجه کمسه لر بودنیایه
کوزمدک وفا نها بت ایتدک خدایه رجوع

وار ایکن فرصت اندہ سیل بو کلمدن غیری بی
ما سوایہ میل ایدن نار اولدیلر یاری وار

بشوقیله کل جان دلدن ایله خدایه رجوع
عزیز اولدی وکیمسه کیدیمز خدایه رجوع

کل هذا یی سن مجاهدلر بو دنیادن همان
وارلغه محو یلوب کل ایله خدایه رجوع

سالک حقه یقین اول اهل دنیادن ایراغ
ایتمه اهل غفلت ایله التفات هیچ دنیاده

یاد صادقه قرین اول اهل دنیادن ایراغ
اجتناب غفلت ایت اول اهل نسیاندن ایراغ

اهل حال ایله جلیس اول اهل لفاقدن ایراغ
دائما حقی ذاکر اول نفس وشیطاندن ایراغ

کز مرادك حق اولکون ومکاندن ایراغ
بند می دیکلر ایسك اول اهل خسراندن ایراغ

ای هذایی سن کل صوت بند یکما یله عمل
عاشق صادق ایله اول اهل هوادن ایراغ

قاپوکا کلمشم لطف ایت یا لطیف
وار ایکن سن بن کیمه یالوارهیم

طور میشم طاپوکه عفو ایت یا لطیف
فضل وکرمکله لطف ایت یا لطیف

کناهمه توبه استغفر الله
رحمتکله مغفرت ایت یا لطیف

هیچ موافق برعمل ایشلهمدم
کرمکابی سیئی رحم ایت یا لطیف

عفو ایلهمك سبك شانك دکلمی
بنیم نم وار هدایت ایت یا لطیف

در تلیم درمانه کلدم الهی
بو علیله دوا ایرات یا لطیف

هدایی قولیك ده لطفکی دیلر
انك درده دمادم ایتر تا لطف

اچ بصیرت کوزیکی حکمت نوره باقی
صلبنده بیلدیك بر قطره جك صویله

جمله اعضاکی دوشونکه بر تله باشدن یاشدن

نجابی رفع ایلیوب اچ کوزیکی زاهدا
میل سوا ایلمه هیچ سکا لایق میدر

عشق کتابك جوق اوقور عارف باشنه اولان
اون سکز بیك عالمی خلق ایدن خلاق ایدر

عاشق اول عشق سر خدا بولنور می ای زاهد
جمله خلقی خلق ایدن اول خدای لم یزل

یوق ایکن بو عالمی خلق و ایجاد ایلمش

کوردکلرك خلق ایلمش خالق اکوانه باقی
نقشلرینه صنعتی ارمش صنعتکارنه باقی

معرفت کسب ایلیوب خدمت دیانه باقی
عدل ایله ملك جسمه حکم ایدن سلطانه باقی

ذکر خدایی بدوب رحمت رحمانه باقی
مکتب عرفانه کل اوقونان قرآنه باقی

قدرته نظر ایدوب عبرت آل عمرانه باقی
عشق ایله سنگ صیقل ایدن دانه باقی

نه خوش یوزلی یاراتمش صورت نسانه باقی
هر بنده کوزیله سر ارمنانه باقی

طوت هدیه‌ی سوزك حقدر انی سویله دیمه
حق ویردیکی عقل ایله نطق ایدن باقی

میل ایلمه بو هاویه یوق بره چکمه ماك
کرهالیب دیدار ایسن چاك سودن انی

دائما ذکر خدایه ایت دوام محضور ایله
یرابی فکر ایله کیسن یوق ایکن یا بعد

ما دامکه یوق بقا سی اکا میل نه دمك
وفا سی ولمیانه هیچ نه لازم میل ایلمك

مال هوسه تحریص ایدن دنیاده کی مثل سمك
خلق ایدوب حفظ ایتمك اچون ده سکا ویرن ملك

رزقینی ده بحق قسمنا ده خلق اینك خدا — انك ایچون کونبکون سکا کلور نان ونماع

سن بونی بویله بیلور ایکن هدایی نه لازم
دائما ایدوب سکا تکرار ی بر بر سویلمك

التجا ایدم سکا بن یا کریم ذوالجلال — جرمی عفو ایله یارب حکمیدم ضلالا ملال
جرم اکوب روز شب استغفار ایدوب غلطم — مؤمنم یارب بنی هیچ قلمه سن اهل ضلال
صوك نفسده توحیدك اولسون بکا ورد زبان — محو ایده ذنب وجودم اولیه اولنده هلال
قل ندامت جرمکه اول صدقیله ثابت همان — شیخکی ایت رابطه کله سکا فیض لایزال
هر صورتله اتقا ایت جمله حرامدن صقین — اهل حقه مطیع اولان اشیا اولور الحق حلال
اختلاط ناس ایله هیچ اتمه عمر بکی ضایع — رود و شب و برد ایدیم اولسون سنا شیخم اجلال

خان و ولدان عهدایی ما سوایی نفی ایدوب
طوت حضوره ذکر حدایت وله انیم کبی لالب

دوجهانده هر قضادن صقله بزی یا کریم — هر بلادن هم صیانت ایله بزی یا کریم
احمده بزی حورایت جنت اجره یا مجیب — رویت دیدار له خندان ایله بزی یا کریم
جرم و عصیانمزی تعداد ایدوب روز حشر — یوز مزه اودمه هیچ ستر ایله بزی یا کریم
جمله مؤمن و موحد حرمتنه یا اله — لطفا یدوب کل عقباده شاد ایله بزی یا کریم
غم دکلدر اغلامق بو دنیاده مؤمنلره — نار جهنمدن آزاد ایله بزی یا کریم
دوجهانده اغلادوب هم کولدیرن سنسین خدا — هر ایکی جهانده سن حفظ ایله بزی یا کریم
انس و جن وحش و طیور جمیع مخلوق رزقنی — اولین اعطا یادین حفظ ایله بزی یا کریم

نه یوز ایله واره یزدرکاهکه یارب سنك
مغفرتکله وقایه ایله بیزی یاکریم

جمله ایمان اهلنه ایله هدایت فضلیله
روز وشب ذکرکله ذاکر ایله بیزی یاکریم

سندن اولمانسه عنایت بن کمه یاورم
کلمشوزدرکاهکه عفو ایله بیزی یاکریم

دردت کتابك حرمتیچون یاالهالعالمین
غفار اسمکله رحیم شاد ایله بیزی یاکریم

اسم جلاله دهدایی قولیدك ویردی دائم
جمال پاکك ایله مستا ایله بیزی یاکریم

کل حقی چوق ذکر ایدرلم اسمکی هم ویرد ایدرلم
لیل ونهار خلوت ایدوب عشقیله توحید ایدرلم

کل دیرمه یوسیم وردی یوقله جیفه دن ولدیری
قویه اول حق رهبری عشقیله توحید ایدرلم

کل توحیده چالشمان بلبل کبی ایله فغان
مقصود یکی ویرر ایمان عشقیله توحید ایدرلم

دوندردخدایه یوزیکی سودرا کاکندوزیکی
ذکر ایله پاك آیت وزیکی عشقیله توحید ایدرلم

ذکره چالش اولمه کسل جاك ماسوا شغلندن
حق میدانی جل دکل عشقیله توحید ایدرلم

چوقدر ولیم حقدن یوا توحید قونك افضلی
اولیوکلرك دلسلی عشقیله توحید ایدرلم

جمله اذکارك افضلی توحید یور مشیر نبی
بودر اکملك مذهبی عشقیله توحید ایدرلم

ذکر خدایه آیت دوام جوقکه ذکر ایدر خاص عام
بولور نوکل عشقده مقام عشقیله توحید ایدرلم

کل عزم آیت هدایی یاباروشمه لودرکرد ایله
اولیور یوقیورك هما عشقیله توحید ایدرلم

برکسه کار محرم آنصاحب فضل وکرم
دستی اچوب دائما لطف وفضلك اسلرم

سوء اقرانه اویوب اغلرم همده رجامی کسمهزم
نادم اولوب اغلرم همده رجامی کسمهزم

سائله مرقا بوکه کلدم ایتمه رد بو بنده کی
پر قصور جرم عظیم بنه قابوندیم رحم

هر نه استرسه اعطا ایدرسین ای کریم
نیله یم اغیار یکی تن سیر دیدار ایسترم

بر جرعه عشقک شرابندن دخی ایدوب ایله اعطا
عشق قلاغوزاولمان ایسه یتمز ایشم لاجرم

جرعه عشقی کینار یارایله صحبت ایدر
بنده مقبل اولدرم صاحب فیض اعظم

الغیاث ای چاره سز لر ناصری لهوت دستمی
سنکی غفلتالغه نوسین قوی کترک ایتمزم

کسمه امید هدایت حضور طور صفین
جام عشقی نوش ایدوب مست و مدام اول محترم

حقه یالوار یکجه کوندز ایت افغان
ایده قلبک منور نور عرفان

سحر وقتی تضرع ایت خدایه
تجلی قیله سکا اولویرد ان

یتار کنده حضور طوتا یتمه نسیان
سکا منکشف اولله سر سبحان

اکوب بونینی درکاهکه ایسته
ویرر مقصودینی معطی احسان

کنهکار عاصی مجرم بو قولونم
بیاورم خطا محجوق ایتدم عصیان

تجلی قیل نکا یرورد کارم
نور عشقک مولله قلبیه هر ان

هدایی قولنی عفو ایت الهی
دخی اخوانمی رحیم و رحمان

بودنیایه کلن جانلر کدای وبای وسلطانلر
تراب اولیه بتون انلر کلین ذکر ایدرم یاهو

بودنیایه کلن کیمش قوروانیی ترک ایتمش
بوکون نوبت بزه یتمش کلین ذکر ایدرم یاهو

بودنیا تیمارخانه خصوصا نفسه اویانه
کوکل ویرمه بو کلخانه کلین ذکر ایدرم یاهو

بوسیم وردی دیرمه کل انکاری قوا قیرده کل
میل دیرمه بودنیایه عیال اولاد فتنه در هپ
ایتمه سوایه التفات دیلایین محمد نجات
دیلایین خشقده مقام اوله بین هم مست مدام
اوله زاهد عشق ایله قومه ماسوایی دله
اندیده وار ایکن فرصت ذکر خدایه ایت دقت
ذکره مشغول اول سن همان قلبه طوله نور ایمان

بلبل کبی کازاره کل کلمین ذکر ایده لم یاهو
دوشرسین حسکه جزایه کلمین ذکر ایده لم یاهو
دیو محمده صلوات کلمین ذکر ایده لم یاهو
حقی ذکر ایله صبح وشام کلمین ذکر ایده لم یاهو
مجاهده ایت نفسیله کلمین ذکر ایده لم یاهو
طوتوب طوزمزسنی صحت کلمین ذکر ایده لم یاهو
ذکر خدایت هر زمان کلمین ذکر ایده لم یاهو

هدایی ایلدی بنده ی چوزیله قلبارك بنده ی
حضور قیله اقتده کلمین ذکر ایده لم یاهو

ایت ترحم یا غفور یا فقه بیم عصیانمه
شانکه لایق اولان احسان اعطا ایلیوب
اغلایوقا بوکه کلدم برحاجز بیچاره یم
کیمه کیدوب یالوره یم ای خدای کم یزل
سوره اخلاص ایچنده اوقورم اسم احد
اول حبیبك حرمتنه کچ کناهمدن قاموی
یزده حکمك عصمه ایتمه رسوای خلق

اعتراف جرمیله بن کلمشم سبحانمه
لطفیله یازدیرمه بنم دفتر دیوانمه
وصلکی ایله میسر بکاهم اخوانمه
سندن اوزکه کیمسه ندر تیمز کوجی درمانمه
دوزخ خوفی هیچ کوسترمه جسم جانمه
رحم قیل یارب وردکارم اهیله افغانمه
انده اکون روسیاه بن کلمشم رحمانمه

ایندی توسل هدایی اولحبیبکله سکا
چون وسیله مدرحمه اومه سلطانمه

نو نادم غفلتله کچدی سکا معلوم یا الله
نوم غفلتدن یقاظ ایت کوکلمی ای پادشاه

ایت ترحم حال پریشانمه فضلك ایله
باب وصلکی کشاد ایت یارم دائما الاه

ذات پاکندن مرادم دیارم وصلتکی
استه‌م نوعالمك سرّینه قیله سانکاه

اولمشم عاشق حبیبك مصطفایه یا رحیم
دیارم الده شفاعت روز جزاده اولمله

مطلبی سنسین هدایی سائلك ای ذوالجلال
میل یوقدر دنیاده هیچ استه‌م منصب وجاه

ایله میتوندی گناه یارقا استغفرالله
دردیمه درمان یا الله یارقا استغفرالله

ای کائناتی یارادن دیرلغ ایمه اولادمدن
قالمه دیرده بی یارادن یارقا استغفرالله

عشقك شرابندن ایچمشم بن ما سوادن گچمشم
گلشن عشقه کوچمشم یارقا استغفرالله

لطفکه کوم له احسانایت ذاکر لیله همدم ایت
دیدارکله عشرتفایت یارقا استغفرالله

عصیاندن گچمه قالمیشم بحر غفلته طالمیشم
هدایی دیر یوکالمشم یارقا استغفرالله

بو مذنب گنهکارم دردیمه درمان ایت یاغنی
محزون و لان بو کوکلمی فضلکله شاد ایت یاغنی

جمیع خلقك مطلبین سنسین ویرن ای پادشاه
عشقکله میست یاتیوب یولمی کشاد ایتمیاغنی

اچ بصیرت نورلری محبت نصب ایمان کاملی
بر بیر عاجز اولمشم یکا مدد ماحتد یاغنی

برهایم وش سورمه گچوب اویومغله گچدی گونم
الله بو غفلتدن یقاظ بنی ایت شاد ایت یاغنی

دنیاده اعما اولنلر اخرتده بولور امان
محروم ایلمه بنده کی برکه یاد ایت یاغنی

ماسوایه مبتلا یاتیوب یلمشم محدکناه
دلمده نور ایمانی زیاده ایت یاغنی

شاد ایله خندان ایلیوب یارب هدایی قولنی
نار جهنمدن امان ویروب ازاد ایت یا غنی

بحمد الله تمام اولدی دیوانم
سیزه ارمغانم اولسون یارانم

یازدیغی جوق نصایح ایله اذعان
اوقوتمامیله عمل ایت هر ان

شریعتله عامل اولوب کیده سیز
طریقتده حقی جوق ذکر ایده سیز

حضور تامی بولوب حقیقتده
بقا بالله ایرشوب معرفتده

بو اسلوبنی وزده سیر یکی تمام ایت
خواصی اولیا سلکینه وارکیت

کونا کون تجلیلره ایرر سیرن
حقیقت گنجینه لرینی دیوب سیرن

صاقین صانمه که بونك یوق وفاسی
توکنمز زهر بونك دوق وصفاسی

تجلیلر قیلار الله عظیم
کلور بود ولت عظما عزیزم

فرصت الده ایکن کل توبه ایله
حقه رجوع ایت عرض حاجت ایله

طوت بو نصیحتمی ایله اذعان
حقی ذکر ایله دایم طورمه بوران

خلوص قلبیله استغفار ایله
کناهلریکی هم اعتراف ایله

طریقت اصولنی ابتدم عیان
اوقیوب عمل ایده قوی اخوان

الله لو لذ تجددون دلدن
حقی ذاکر اولسکز هم کوکلدن

اولوتمایك بنی کور مدیم
بود رسیزدن بنم رحام امیدم

هدایی بو دیوانی ترتیب ایتدی
اما فتسه لدی اخوانه کتدی

دیدی برمرغ حکنم اولدی تمام
بوه یوان هدایی ده والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

بسملة ايله بدأ ايتدم الهى
سكا حمد و ثنا اولسون كما هى

صلوة تيله سلام اولسون رسوله
هم اولسون اله و اصحابينه

محمد ايكى جهان سرورى ديدر
هم اخر زمانك پيغمبرى ديدر

رسول كبريا دردى ايتمه انكار
شفاعت ايلر امتينه هر بار

علماء امتم ديدى اى جان
ايدر احيا شريعتمى هر ان

بنى عشق محمد دن دور ايتمه
شراب كوثر ندن مهجور ايتمه

طريق مستقيمه ارشاد ايتدى
اصول دينى اكمال اينك كتدى

انك وكيللرى جوقدر جهانده
اعتقاد ايت صاقين قالمه كمانده

بو امتدن نجه اولياء كلدى
نجه امت بويوزدن احيا اولدى

ولكن بويولك جوقدر امولى
طريق اسلمى قادرى قولى

ديدك عمرم هدا يى اى ارنلر
طريقتى قادريه كيدنلر

اصول طريقه لازم رعايت
سالكانه بودر لزم نهايت

بويورمش پيره قلمز سروري
بر مز احمد هندى الا هو ورى

ثلث اخیرنده هر کیجه یاتمق

کیجه یاتمق هر ثلث اخیرنده

یقین اولغه حقه نیت ایتمک

دیلنده عشقیله توحیدی سویمک

خالی بر یرده انتخاب ایتمک اعجاندن

اوده محله وار وب سجاده ده سر

چیقارمق قلبندن ماسوالی یاردن

اون ایکی رکعت تهجد نمازی

اگر ممکن اولماز ایسه تهجد

دعا ایتمک عفو یکی سنه خدادن

بوده سکا اولماز ایسه میسر

صباح نمازندن اول یا صکره

نماز ده اولورکی قعود ایتمک

دی عفو ایتمک گناهمی غفور الله

بر فاتحه وج اخلاص اوچ صلوات

بیر عبد القادره روحنه بخشایتمک

هدایناک خیالاتی قلبده نقش ایتمک

انی ایله دینمزدن اولمز همنشین

اویا نمسیلازمدر ذکر ایده نمک

حضور ایله اویان اویقو یرنده

آداب وسنت ایله وضو ایله

ابدستی یوصورتله اکمال ایله

اورادده ذکر وفکرک اولسون هرآن

نمازده طور سویله الله اکبر

حضور کردکاده یوق اولوب وار

قیل اندن نصکره ایتحقه نیازی

ایکی رکعت قیل حقه ایت تعبد

گناهک مغفرت ایده یارادن

صاقین ترک ایدوب اولمه هیچ مکدر

قبله یه قارشو طور اولمه اواره

اتوب ماسوالی روحا صعود ایت

اوقو یکرمی بش استغفر الله

اوقو صیدقیله دقت ایت نهایت

هدایناک روحنه صکره بخشایت

ایکی قاشی اراسنه نظر ایت

کوزله صیدقله قاشلرک اراسیت

استمداد ایت روحانیتلرندن
الله سبن فیضلی همتلرندن

بویله جه یم یا بر ساعت قدر طور
اوطور حضور شیخده اتمه قصور

یعنی قلب کوزیله اول شیخه ناظر
بولوب جمالنی قلبنده حاضر

جان ودلدن نظر ایتمه هیچ اوصانمه
بو نسبتدن اوصانوب کیرو قالمه

ایدرسه عکس سکا شیخک کمالی
کورورسین یوزنده نور جمالی

سعی ایتله اولله سبن سیوندره فانی
هب اشیاده کوره سبن فاعل انی

برجی مرتبه بو رابطه در
بوسیره نائل اولمق نه عطادر

ایکنجیسی فنا فی الرسول اولدی
اوچنجیسی ده فنا فی الله اولدی

کیم انا بیتندن اولسه هالک
بو اوچ مرتبه یه ایرر اوسالک

اکر فنا میسر اولمازایسه
یعنی که انا بیتی کتمز ایسه

دها وارلق طاغنی دله مدک
لی مع الله سیرینه ایره مدک

بوکز اروحانیدن استمداد
قلبنده اجیله دهلیز سداد

یورکدن اه ایدوب حضور ایله
استغفر الله العظیم سویله

یارم ساعت قدر بوشغل پاک
ایدوب اجرا یورکدن ایله پاک

اکر اولورایسه شیخکده فانی
تمام حالی سکا عکس ایدر انی

اکر بوده میسر اولمازایسه
انا بیتی شائبه سی قالورسه

بوکره الله الله دیو ورد ایت
دیلیندن هیچ بر لقه یو نی ذکر ایت

شاذکن اولورکن فالفاذ ایکن
حتی یا ایدسن سز اولوب کندکزی

دی الله الله هر ان طور مه ذکر ایت
اکر اخلاص ایله دوام ایدرسن
احیلور فیض قاپوسی نور دیدم
اکر حق وار اولوب سن یوق اولورسن
یعنی عموم وجودک ذکر ایدرسه
دوام ایت بعده توحیده هر بار
قارشیمه فاسه غیبت ایلمه هیچ
ایلشمه کیمسه یه هم بد بین اولمه
یرنجه درقا مو ایشار سرا سر
اصولیمز بودر ای طالب حق
سنک تمام اولوب رشده ایرسن
زیارت ایتمه ایچون قبرمه کل
اکوف اوستنه قلبک باشین عجان
کوکل کوزیله سن بنی کورسین
کاور فیض خدا مسرور اولورسین
قارشیما کیمسه یه اویما سوزینه
بیم بودر عینم سری افندی
سکا تقدیر ایدلشدی ازلدن

کوکلدن حضور مولایه وارکیت
بو اساوف اوزده ذکر ایدوب کیدرسن
مراد که حاصل اولور کلسه عدم
سنی فانی حقه موجود بولورسن
انا نیت سوتوب تمام کیدرسه
بقا حاصل اولمه تا سنده ای یار
بو دنیا کشمکیشنه تمام کیچ
ینجون بو یوله اولمه دیو صولمه
جناب حقه ایرمیدن بیلیسن
واصل حق اولمه سالکی مطلق
بن اولدکدن صکره همت دیارسن
اولور صاغ یا نمه بوشدور مه تنبل
ایکی کوزینی یومیوب ایله سایرسن
حقیقتده اودم دیرسین الودیرسین
تجلی ایار حق انی بولورسین
قباحتی ایول کندو زینه
بیان ایتدم سکا نصیحله پندی
هدایتلر خدای لم یزلدن

نصیب اولدی سکا علم لدنی — حقه ایله حمد و شکر و تمنی
صاقین سن سری افشای سرائمه — شریعتدن چیقوب خارجه کیتمه
دهری مذهبندن یانمق جوق حذر ایت — شریعت اثرینه تابع اولوب کیت
لسانی ایله بیلنمز حق تعالی — خاطر و خیالله کلمندن اعلا
وصال حق لسانه کلمز اصلا — کلام ایله تقریردن ده مبرا
اگر تلقین ایله حق بیلنیدی — لازم کلوردی قرآن سویلیه دی
فاذکروانی اذکرکم بیوردی — محمد بویله جمله یه طویوردی
حقیقت بویله در ایمه شبهه — بودر اصول اولوب خارجه کیتمه
مرادک ایسته حقدن جانو دلدن — حقیقت راهنه کیرجیقمه بوله دن
رحمت حقمایت التجا ای یار — مرادک حاصل اولمه ایتمه افکار
سرای لی مع الله ایرر سین — دعنا کلابنی بز بز دیرر سین
یانمق عشق حقله تلکه یوق اوله سین — کیده بنلک تمام حقی بوله سین
سکا سیرمی ویردم ایله اذعان — نصیب اولور می هرکسه بو احسان
جوق راضی اولمه سندن حق تعالی — تجلیسیله قیلسین سنی اعلا
کرمندن سکا ایله سین احسان — دوجهانده اوله سین شاد و خندان
اولیانک خواصندن اوله سین — محمده جوار اولوب قاله سین
کل ای سیری مریدی عیان ایت — سالکانه طریقتی بیان ایت
اگر بر طالب حق کلوردیسه — وصال حقه رغبت اولوردیسه

شریعتله عامل اولوب کیدرسه
صلوتنی تمام ادا ایدرسه

تعریفات اوراد و اصولی بربر
سکا ویردیکم کبی ایله تقریر

نواهیدن ایلسون اجتناب
ایدوب اوامری اجرا کماهی

بو صورتله سکا ویردم اجازت
طالب حق اولانه ویرانایت

اکر دیرسه کیم اویله شیخ بولنماز
هر شیخه کووه نوب رخصت النماز

نره ده بولهیم بن اویله ذاتی
جالیشوب امریله بولام نجاتی

حقیقت و صالنه ای طالب اولان
بر اهلنی ارایوب بولامیان

هیچ کیمسه یی موافق کورمز ایسک
سن ده جدا اکر طالب حقسک

سکا کافی کلدی بو تعریفاتم
یعنی رساله ده کی بر تبیاتم

بو وجهله اوذره سکا ویردم اجازت
قبول ایت سن ده مجالش بول مجازات

کورورسن اکر بر اهل کمالی
مرشد کامل اولان اهل حالی

اطاعت ایله امرینه نهایت
اولهسیان نایل فیض و مکافات

اهل طریقتده هیچ دل اوزاتمه
قولاغنه قوبوسوز لرینه اتمه

هیچ ایرلمه طریق مستقیمدن
بولهسیان رضای حقی تمام سن

بولتهلم امرینی ای اخوانیدین
بردن اولهخدمتنه راضی امین

هدایی ذکری بولهله ترتیب ابتدی
وصیتت ایله اخوانه کندی

بیک اوچیوز یکرمی تاریخده زمان
نصیحتنامه تمام اولدی همان

اوقاتی دکلیه فی تاریخ
رحمتکله یا رب الغافل یا غنی